

POLICEJNÍ AKADEMIE ČESKÉ REPUBLIKY V PRAZE

Fakulta bezpečnostně právní

Katedra policejních činností

**Hipologické činnosti služby pořádkové policie Policie České republiky
a Městské policie Praha**

Bakalářská práce

**Hippological Activities of the Public Order Police Service of the Police
of the Czech Republic and the Prague Municipal Police**

Bachelor thesis

VEDOUCÍ PRÁCE

Mgr. Ing. Radomír Heřman, MBA

AUTOR PRÁCE

Michaela Hoffmannová

Praha

2026

Prohlašuji, že předložená práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury

V Praze dne

Michaela Hoffmannová

Poděkování

Touto cestou, bych chtěla poděkovat vedoucímu práce, panu Mgr. Ing. Radomíru Heřmanovi MBA, za jeho rady, připomínky a pomoc při zpracování bakalářské práce. Děkuji také ppor. Vladimírovi Šperlovi, vedoucímu a jeho zástupci ppor. Bc. Petru Doubkovi z Oddělení služební hipologie, Krajské ředitelství služby pořádkové policie ČR Praha, dále nrap. Zuzaně Troblové, vedoucí remontní a výcvikové stáje v Písku, pí. Podroužkové, vedoucí jízdny skupiny MP Praha Oddělení pro Prahu 11 a pí. Šárce Hornofové, vedoucí jízdny skupiny MP Praha Oddělení pro Prahu 7, kteří mi poskytli informace a umožnili mi vidět práci a výcvik koní ve svých domovských stájích. Dále panu kap. Bc. Davidu Mališovi z Policejního prezidia, který má na starost nákup koní pro Policii ČR za poskytnuté informace, které lze zveřejnit v rámci bakalářské práce. Dále mé poděkování patří jezdce pprap. Kateřině Mrkáčkové, z oddělení služební hipologie v Praze na Císařském ostrově, která mi poskytla svůj pohled na věc a rozhovor k mé bakalářské práci.

Anotace

Tato bakalářská práce se zaměřuje na hipologickou činnost u Policie České republiky a u Městské policie Praha. Úvodní část se věnuje seznámení s oběma složkami, jejich strukturou a historií. V hlavní části je podrobněji popsána činnost jednotlivých složek v rámci celého systému, a to jak u služby pořádkové policie, tak u městské policie. Dále jsou rozebrána oprávnění a podmínky, za nichž jsou koně u obou složek využíváni. Popsán výběr a výcvik koní a jezdců. Způsob financování, rozpočet uvedených složek a v neposlední řadě také vyřazování koní ze služby. Součástí práce je také přehled změn v legislativě, které již vstoupily v platnost nebo se na ně v blízké době chystají. Závěrem je provedeno shrnutí a vymezení hlavních rozdílů mezi oběma složkami a možné řešení některých problémů.

Klíčová slova

Policie ČR, Městská policie, služební kůň, plemena koní, oprávnění, donucovací prostředek vytlačování koněm, zákrok pod jednotným velením

Annotation

This bachelor's thesis focuses on mounted (hippological) activities within the Policie České republiky and the Městská policie Praha. The introductory part presents both institutions, their organizational structure, and their historical development. The main part of the thesis describes in greater detail the activities of these units within the overall security system, both in the case of the Public Order Police Service and the Municipal Police. Furthermore, the thesis analyzes the legal powers and conditions under which horses are deployed by both institutions. It also addresses the selection and training of horses and riders, the method of financing and budgeting of the respective units, as well as the process of retiring horses from service. The thesis also includes an overview of legislative changes that have already come into force or are expected to take effect in the near future. The conclusion summarizes the findings, defines the main differences between the two institutions, and proposes possible solutions to selected identified issues.

Keywords

Police of the Czech Republic, Municipal Police, service horse, horse breeds, legal authority, coercive measure – crowd control using a horse, operation under unified command

Obsah

ÚVOD.....	7
1 Policie – pojem.....	8
2 Policie ČR.....	11
2.1. Služba pořádkové policie.....	13
2.1.1. JÍZDNÍ POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	
2.1.1.1. Historie jízdní policie.....	18
2.1.1.2. Odbor služební hipologie a kynologie při Policejním prezidiu ČR.....	21
2.1.1.3. Oddělení hipologie spadající pod Krajská ředitelství služby pořádkové policie.....	22
2.1.1.3.1. Hipologie Policie ČR v Praze	22
2.1.1.3.2. Hipologie Policie ČR Jihomoravského kraje	22
2.1.1.3.3. Hipologie Policie ČR Zlínského kraje	23
2.1.1.3.4. Hipologie Policie ČR Libereckého kraje	23
2.1.1.4. Rozdělení hipologické činnosti	23
2.1.1.5. Úkoly oddělení služební hipologie	24
2.1.1.6. Služební kůň policie České republiky.....	25
2.1.1.7. Kritéria pro výběr služebního koně	25
2.1.1.8. Současně využívaná plemena koní ve službě	27
2.1.1.9. Výcvik služebního koně	29
2.1.1.10. Výstroj služebního koně a jezdce.....	31
2.1.1.11. Využití služebních koní při zákrocích pod jednotným velením.....	33
2.1.1.12. Donucovací prostředek „vytlačování koněm“	35
2.1.1.13. Zárok pod jednotným velením.....	35

2.1.1.14. Důvody pro přerušení nebo zrušení výkonu služby	36
3 Obecní policie	
3.1. Městská jízdní policie Praha	39
3.1.1. Činnosti městské jízdní policie.....	41
3.1.2. Služební kůň městské policie Praha.....	43
3.1.3. Nejpočetněji zastoupená plemena koní ve službě.....	44
3.1.4. Výstroj služebního koně a jezdce	46
4 Problémy, které v současné době stojí před službou jízdní policie ČR a městskou policií Praha.....	48
5 Rozhovory.....	48
6 Závěr.....	54
7 Použitá literatura.....	56

ÚVOD

Bakalářská práce se zabývá využíváním koní u Policie České republiky a u městské policie v Praze. Porovnává hipologickou činnost u Policie České republiky a u městské policie v Praze z pohledu právní úpravy, rozdílnosti využití, výcviku a výběru koní.

V úvodu práce je obecně zpracovaná charakteristika, problematika činnosti, hlavních úkolů a struktura jak Policie České republiky, tak Městské policie Praha včetně platného legislativního rámce, který obě činnosti upravuje.

Cílem práce je seznámení s celou problematikou hipologické služby jako takové, rozdíly ve využití u Policie ČR a u městské policie, výhody a nevýhody využití služebních koní a návrhy pro zlepšení služby jízdní policie.

1. Policie - pojem

Policie je pojem, pod kterým si můžeme, představit jak policejní subjekt, tak bezpečnostní sbor, ale i vrchnostenskou činnost, neboli činnosti veřejné správy jí příslušející. Tomuto pojmu byla podřazena i činnost obecních orgánů. Slovo „policejní“ se používá při označení činností a subjektů i okruhů činností, které vykonávají.

Obecně řečeno (ozbrojené) bezpečnostní sbory, plnící své úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti dohlížejících nad společností vymezeným, obecným, veřejným či jednoduše řečeno pořádkem jako takovým, ať již v hranicích jednotlivých a konkrétních států nebo měst či obcí – je institucí, jejíž vznik by mohl být mylně spojován až s kvalitativně rychlým a civilizačně všestranným rozvojem lidské společnosti ve 20. století.¹

Vznik a rozvoj policie, jako takové je pevně spojen s určitým vývojovým stádiem lidské společnosti, její duchovní vyspělosti, s uvědomováním si a prohlubováním zásad demokracie, úrovně právní a legislativní a s nutností chránit společenskou většinu, dodržující společenské zájmy před těmi, kteří je naopak ohrožují. Policie je součástí veřejné správy a její činnost je chápána jako činnost veřejně prospěšná.²

Historie státní a obecní policie na území ČR

K historii policie se váže říšský zákon č. 18/1862. Tento zákon upravoval činnosti obcí, které pak vydávali nařízení, tzv. policejní řády a zakládali policejní stráž. V nejnižších patrech struktury prováděli policejní práci obce, ve větších městech pak policejní ředitelství. Obsah činností, organizace, výzbroj a výstroj u místních policií byla už tehdy velice rozmanitá a stejně jako dnes závislá na velikosti obce a tom jak byla financována. Historicky rozlišujeme státní policii, četnictvo s obecní policií.

¹ MACEK, Pavel a Vladimír HÁJEK. *Obecní policie II*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2003, s. 31. ISBN 80-7251-133-5

² tamtéž

Státní policie působila ve velkých městech. Ředitelství sídlilo v Praze a Brně, dále bylo zřízeno komisařství státní policie v Plzni a Moravské Ostravě. Dělila se na uniformovanou a neuniformovanou státní policii.

Četnictvo působilo v ostatních lokalitách a dále byla ještě zřizována obecní policie v městech obcích, kde na to měli prostředky.

Mezi lety 1918 kdy vzniklo samostatné Československo a rokem 1939 byly přijaty nové zákony a to sice zákon č. 11/1918 Sb. o zřízení samostatného státu československého, který však příliš změn týkajících se tehdy policie a četnictva nepřinesl. Dále ze zákona č. 299/1920 Sb. o četnictvu ve znění pozdějších předpisů vznikaly státní policejní úřady v obcích, kde nebyla zřízena obecní policie, tehdy nazývaná jako obecní stráž bezpečnosti nebo komunální policie. Vzhledem k obavám ze sílícího vlivu nacistického Německa zde byla obava o možné narušení veřejného pořádku a tak bylo přijato nařízení vlády č. 51/1936 Sb., o organizaci policejní správy a služby a o některých jiných opatřeních v oboru vnitřní správy. Vláda tak mohla nařídit, že příslušníci obecní stráže bezpečnosti mohli být přibráni do bezpečnostní stráže a fungovat pod velením policejních strážních sborů. Na tyto se pak vztahovaly stejné povinnosti a práva jako na příslušníky policejních strážních sborů. Stejně tak i použití služební zbraně. Obecní stráže bezpečnosti měli toto vymezeno v zákoně č. 230/1922 Sb. o sborech stráže bezpečnosti, ve znění pozdějších předpisů.

Po roce 1939, kdy bylo Československo součástí protektorátu Čechy a Morava zůstávalo v platnosti nařízení vlády č. 51/1936 Sb., o organizaci policejní správy a služby a o některých jiných opatřeních v oboru vnitřní správy. I v době protektorátu zůstala zachována struktura tvořená státní policií, četnictvem a obecní policií. Změna nastala až vydáním vládního nařízení č. 250/1942 Sb., o obecní výkonné policii. Ten upravoval změnu názvu, úkoly, členění a poprvé v historii se objevuje povinné zřizování obecní výkonné policie v obcích nad 10 000 obyvatel, kde nebyl zřízen vládní policejní úřad. Byly podřízeny starostovi a zastupitelstvu obce, ministru vnitra a politickým úřadům. Pro obecní výkonnou policii a její použití

služební zbraně platila stejná pravidla jako pro četnictvo. Po roce 1944 došlo k začlenění všech tří složek pod Protektorátní policii, kam se navíc ještě zařadilo hasičstvo z povolání. Strukturu tedy tvořila: uniformovaná protektorátní policie (vládní policie, obecní výkonná policie, požární ochranná policie a neuniformovaná protektorátní policie (vládní kriminální policie, obecní kriminální policie). V čele těchto dvou složek stáli generální velitelé protektorátní policie zařazení na ministerstvu vnitra. Nařízení vlády č. 77/1944 Sb., o protektorátní policii říká, že pokud policejní výkonná moc nespadá do kompetence říšských orgánů nebo protektorátní policie, spadá uniformovaná obecní výkonná policie pod uniformovanou protektorátní policii a obecní kriminální policie patří k neuniformované protektorátní policii. K tomuto nařízení se váže i zrušení povinnosti zřizovat a udržovat uniformovanou obecní výkonnou policii. Zánik obecní výkonné policie a institutu obecní policie je spjat se zákonem č. 149/1947 Sb., o národní bezpečnosti.

Po roce 1947 zákonem č. 149/1947 Sb., o národní bezpečnosti vznikl Sbor národní bezpečnosti, do kterého byli zařazení i stávající příslušníci obecní výkonné policie a vznik pomocné stráže Veřejné bezpečnosti a inspekce veřejného pořádku.

V roce 1991 se rozpadl Sbor národní bezpečnosti na několik bezpečnostních sborů, mezi kterými byla i Policie ČR, která vznikla k 15. 7. 1991. Od tohoto dne je i účinný nový zákon 283/1991 Sb. o Policii ČR. V tomto období se setkáváme s pojmem Policie ČR a policie federální.

Dalším milníkem byl rok 1993, kdy vznikla samostatná Česká republika. V rámci České republiky zůstal sbor Policie České republiky a z federální policie působící na území České republiky (např. letecké, cizinecké a kriminální federální policie) vnikly nové služby Policie ČR.

1. ledna 2009 jde v platnost nový policejní zákon č. 273/2008 Sb. který je platný dodnes. Došlo k reorganizaci policie a vzniku 14 krajských ředitelství.

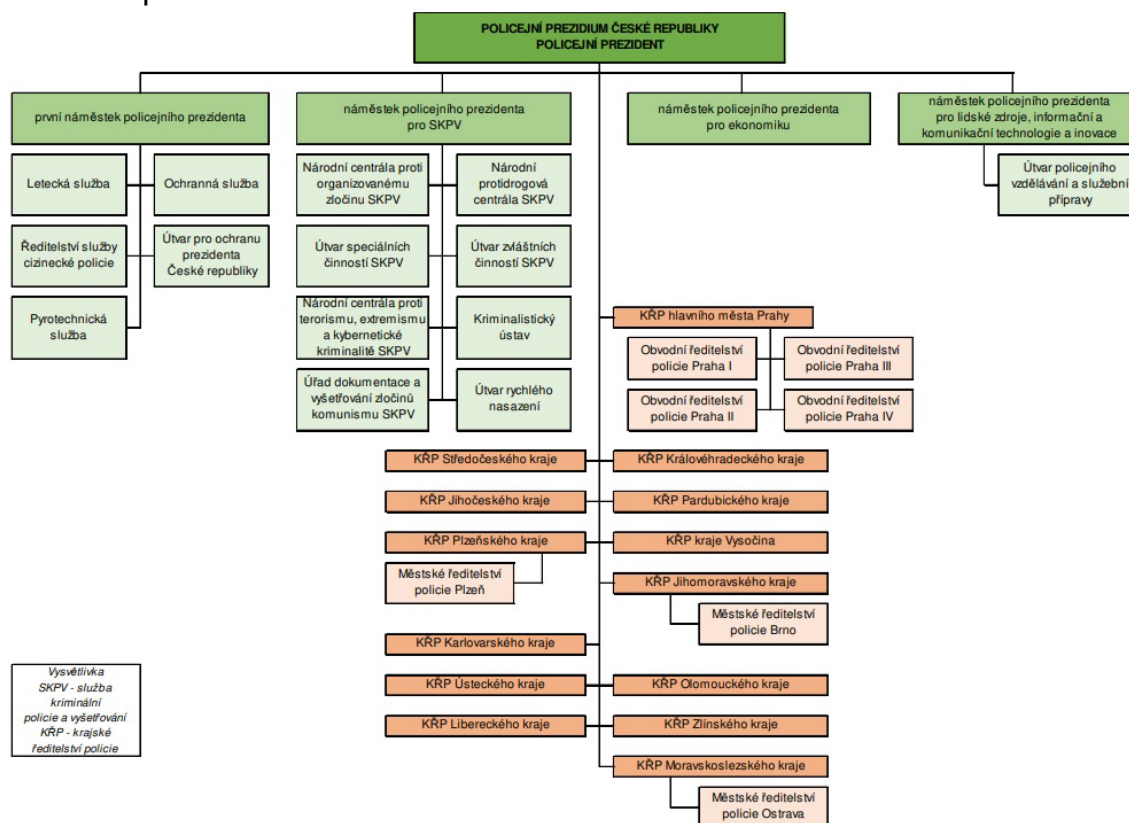
2. Policie ČR

Je to ozbrojený bezpečnostní sbor, který plní úkoly na úseku vnitřního pořádku, bezpečnosti a ochrany práv, svobod, majetku a státu. V čele stojí policejní prezident, který je podřízen ministerstvu vnitra.

Řídí se a je zřizována zákonem 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Tento právní předpis vymezuje i hlavní úkoly policie, kterými jsou zejména:

- chránit bezpečnost osob, majetku a veřejného pořádku
- předcházet trestné činnosti
- plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti

Struktura policie ČR

³ Policie České republiky. *Policejní prezidium České republiky* [online]. [cit. 2026-02-19]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/policejni-prezidium-ceske-republiky-600334.aspx>

Činnost policie ČR

„Policie České republiky slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na základě tohoto zákona.“⁴

Legislativní rámec

- Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky
- Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod
- zákon č. 273/2008 Sb. ze dne 17. července 2008, o Policii České republiky
- zákon č. 361/2003 Sb. ze dne 23. září 2003, o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů
- zákon č. 40/2009 Sb. ze dne 8. ledna 2009, trestní zákoník
- zákon č. 141/1961 Sb. ze dne 29. listopadu 1961, o trestním řízení soudním (trestní řád)
- zákon č. 500/2004 Sb. ze dne 24. června 2004, správní řád
- zákon č. 250/2016 Sb. ze dne 12. července 2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich
- zákon č. 251/2016 Sb. ze dne 15. června 2016, o některých přestupcích
- zákon č. 361/2000 Sb. ze dne 19. října 2000, o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)
- zákon č. 56/2001 Sb., ze dne 10. ledna 2001, o podmínkách provozu na pozemních komunikacích
- zákon č. 326/1999 Sb. ze dne 30. listopadu 1999, o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů

⁴ Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, § 2 odst. 1

- zákon č. 220/2002 Sb. ze dne 8. března 2002, o střelných zbraních a střelivu
- zákon č. 106/1999 Sb. ze dne 11. května 1999, o svobodném přístupu k informacím
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)
- zákon č. 110/2019 Sb. ze dne 13. března 2019, o zpracování osobních údajů
- zákon č. 137/2001 Sb. ze dne 29. března 2000, o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu
- zákon č. 45/2013 Sb. ze dne 30. ledna 2013, o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů)
- zákon č. 254/2019 Sb., ze dne 10. září 2019, o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech
- zákon č. 354/2019 Sb., ze dne 3. prosince 2019, o soudních tlumočnících a soudních překladatelích⁵

2.1. Služba pořádkové policie

Pořádková policie představuje službu s nejvyšším početním zastoupením policistů v rámci Policie České republiky a tvoří základní pilíř její činnosti. K 31. 12. 2025 je ve službě pořádkové policie zařazeno 16 865 policistů. Policisté pořádkové policie jsou v každodenním a přímém kontaktu s veřejností, orgány

⁵ Policie České republiky. *Právní předpisy*. Policie.cz [online]. © 2026 [cit. 2026-02-19]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/policie-ceske-republiky-pravni-predpisy.aspx>

územní samosprávy, právníckými i fyzickými osobami. V rámci výkonu služby řeší narušování veřejného pořádku, konflikty mezi občany, vykonávají dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu a provádějí silniční kontroly. Jejich úkolem je rovněž poskytování pomoci a služeb veřejnosti, čímž se pořádková policie podílí na zajišťování bezpečnosti a veřejného pořádku ve společnosti.

Zásadním mezníkem ve vývoji Policie České republiky bylo přijetí zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, po společenských změnách v roce 1989. Na základě tohoto zákona došlo k vytvoření Policejního prezidia, policejních ředitelství a k reorganizaci složek bývalé Veřejné bezpečnosti. V tomto období bylo poprvé zřízeno ředitelství pořádkové policie, čímž byla tato služba institucionálně vymezena. Současně vznikla jízdní policie jako stálá pořádková jednotka s celorepublikovou působností. Dále byly zřízeny krajské pořádkové jednotky a zásahové jednotky, jejichž formování probíhalo zejména v letech 1990–1991.

V roce 1993 bylo zřízeno ředitelství služby pořádkové policie, v jehož čele stál ředitel a jeho zástupce. Toto ředitelství nebylo v počáteční fázi členěno na jednotlivá oddělení, disponovalo dvanácti policisty a jeho činnost byla zaměřena především na metodické řízení a koordinaci pořádkové služby.

Po roce 2005 došlo k rozšíření struktury ředitelství pořádkové policie o další odborně specializované oblasti, mezi které patřila zejména hipologie, kynologie a policejní potápění. Tím byla posílena odborná a metodická podpora specializovaných složek Policie České republiky.

Dalším významným milníkem byl rok 2009, kdy vstoupil v účinnost zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Tento zákon přinesl zásadní organizační změny, v jejichž důsledku byla zrušena okresní ředitelství a zavedena struktura územních odborů. Od roku 2010 došlo ke sloučení organizačních složek do územních odborů s cílem zvýšit dostupnost policie a posílit její vazbu na místní komunitu.

Struktura služby pořádkové policie

Policejní prezidium

1. První náměstek policejního prezidenta

1.1. Ředitelství služby pořádkové policie

1.1.1. Odbor metodiky, koordinace a podpory výkonu služby

1.1.2. Odbor služební kynologie a hipologie

1.1.3. Odbor speciálních potápěčských činností a výcviku

1.2. Krajská ředitelství policie

1.2.1. Odbor služby pořádkové policie

1.2.2. Speciální pořádková policie

1.2.3. Pohotovostní motorizovaná jednotka

1.2.4. Zásahová jednotka

1.2.5. Speciální jednotka

1.2.6. Oddělení hlídkové služby

1.2.7. Obvodní oddělení

1.3. Městská ředitelství policie

1.3.1. Oddělení hlídkové služby

1.3.2. Obvodní oddělení

1.4. Obvodní ředitelství policie

1.4.1. Oddělení hlídkové služby

1.4.2. Místní oddělení

Metody služby pořádkové policie

K metodám služby pořádkové policie patří:

1. **prevence** – této problematice se věnuje celý vědní obor kriminologie. Cílem jsou různé preventivní akce a činnost a využití nerepresivních prostředků, tak aby byly odstraněny podmínky a prostředí pro protiprávní jednání.
2. **Represe** – jde o metodu, která se využívá, když už došlo k protiprávnímu jednání. Jde o případ, kdy nestačí prevence a je na místě jisté donucení. To může být buď právní (trestně-procesní, správní), technické (donucovací prostředky, zbraň) nebo organizačně

řídící (nařízení, metodiky). Dle samotného působení na osobu ještě dělíme na přímé a nepřímé.

Formy

Mezi formy činnosti základních článků služby pořádkové policie patří:

1. dozorčí služba - jde o činnost, při které policista přijímá oznámení od oznamovatele, ze své pozice a v rámci své kompetence rozhoduje o řešení oznámení a využití sil a prostředků. Na oddělení zpravidla odpovídá za sklad zbraní, styk s veřejností, za provoz cel a další
2. hlídková služba – je prováděna na tzv. úsecích nebo stanovištích a jejím cílem je zajištění veřejného pořádku, prevence a odhalování protiprávního jednání a pátrání po osobách a věcech. Dělí se dále na motorizovanou, pěší, na služebních koních a na motorových člunech
3. obchůzková služba – je prováděna na tzv. okrscích, na ty je území MOP nebo OOP rozděleno, okrsky jsou přiděleny jednotlivým policistům, kteří zpracovávají tzv. přehled o okrsku. Je zde vyžadována dobrá osobní i místní znalost. Znalost a kontakty institucí, úřadů a osob v daném okrsku
4. policejní akce, opatření a bezpečnostní opatření
5. procesní činnosti – správní a trestní řízení
6. recepční služba
7. administrativní činnost
8. vedení a vkládání dat do informačních systémů a evidencí
9. spolupráce s ostatními složkami policie
10. spolupráce se státními orgány, orgány územně samosprávných celků, fyzickými a právníckými osobami
11. preventivní činnosti

Další specifické formy činnosti pořádkové policie provádí:

- pohotovostní motorizovaná jednotka spadající pod krajské ředitelství
- oddělení METRO

Další výkonné články podílející se na plnění úkolů pořádkové služby.

Legislativní rámec

Služba pořádkové policie, její činnost a oprávnění jsou upravena hlavně v zákoně č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, a dále pak v zákonech č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů ve znění pozdějších předpisů, č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, č. 141/1961 Sb., trestní řád, č. 128/2000 Sb., o obcích, č. 553/1991 Sb., o obecní policii, č. 220/2025 Sb., o střelných zbraních a střelivu, č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, č. 30/2024 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a dalších.

Další popis činnosti, povinností a oprávnění blíže upravují interní akty řízení. Např. ZPPP 180/2012, o plnění základních úkolů služby pořádkové policie, ZPPP č. 221/2011, kterým se upravují některé postupy v řízení o přestupcích, PPP č. 300/2020, kterým se upravuje postup na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. ZPPP č. 103/2013, o plnění úkolů v trestním řízení. PPP č. 235/2020, o pátrání, Rozkaz č. 73/2014 policejního prezidenta, kterým se zřizuje metodická rada Policie České republiky pro prevenci kriminality, rozkaz policejního prezidenta č. 154/2011 o profesní etice Policie České republiky, ZPPP č. 181/2006 – základní pravidla chování, služebního jednání a služební zdvořilosti v PČR, ZPPP č. 51/2015 – upravuje postup přijímání darů útvary PČR a další.

2.1.1. JÍZDNÍ POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

2.1.1.1. Historie jízdní policie ČR

Kořeny působení jízdní policie v Praze sahají ještě před rok 1918, kdy policisté na koních působili v rámci pražského policejního ředitelství.

Po vzniku Československé republiky v roce 1918 byl převzat bezpečnostní model bývalé monarchie, který zachoval existenci četnictva i policie. Četnictvo působilo především jako pěší složka s využitím vojenských předpisů pro pěchotu, zatímco policie kombinovala pěší i jízdní oddíly. V rámci Československé republiky zde fungovaly původně čtyři, později dokonce pět jízdních jednotek, které se od sebe odlišovaly barvou koní. Tyto oddíly se velmi osvědčily při pohybu v obtížném terénu, při pátracích a pořádkových akcích, ale také při zásazích proti nepokojům. Zároveň měly výraznou reprezentační úlohu při různých slavnostních příležitostech.

Po druhé světové válce začal význam jízdních jednotek postupně upadat. V armádě se koně udrželi přibližně do poloviny 50. let, zatímco v bezpečnostních složkách byli využíváni jen výjimečně – poslední byla Pohraniční stráž, která je používala zhruba do poloviny 60. let.

Obnova tradice jízdní policie nastala až po více než čtyřech desetiletích. Poprvé se oddělení jízdní policie znovu představilo v roce 1991 při příležitosti konání Československé všeobecné výstavy, čímž symbolicky navázalo na tradici meziválečných jízdních jednotek působících na území hlavního města.

První moderní jízdní oddíl Policie České republiky měl své sídlo na Trojském ostrově, kde využíval zázemí jezdeckého oddílu TJ Žižka. Již koncem téhož roku se ukázalo, že koně mohou být efektivně nasazováni v různých částech Prahy. V následujících letech docházelo k rozšiřování služby i mimo hlavní město. V Brně byla jízdní policie zřízena koncem roku 1993, přičemž stáje a výcvikové prostory vznikly v Brně - Medlánkách. Ve stejném roce byl zřízen i jízdní oddíl okresního ředitelství ve Zlíně. Základní jezdecký výcvik probíhal v Zemském hřebčíně v Tlumačově, poté jednotka působila v Pozlovicích, odkud

zajišťovala službu zejména v Lázeňském městě Luhačovice, jeho okolí a v příhraničních oblastech.

V roce 2003 bylo zřízeno vlastní výcvikové hipologické středisko v Brně - Medlánkách, které sloužilo jako centrální garance připravenosti služebních koní na službu a poskytovalo kompletní servis pro oddělení služební hipologie krajských ředitelství policie (KŘP). Středisko umožňovalo optimální prostor pro výkon služby s využitím služebních koní, včetně výuky a výcviku policistů – jezdců, rehabilitace a rekonvalescence koní, odborných vyšetření na Veterinární fakultě Brno a poradenské činnosti pro jednotlivá oddělení hipologie KŘP. V roce 2012 bylo středisko vzhledem k potřebě ekonomických úspor zrušeno.

Po zrušení výcvikového střediska se ukázalo, že rozvoji služební hipologie chybí centrální instituce, která by garantovala pravidelný odborný výcvik nově zakoupených koní pro potřeby Policie ČR a zároveň zajišťovala rekonvalescenci a rehabilitaci dlouhodobě nemocných služebních koní KŘP. Na základě těchto potřeb byla v říjnu 2014 zřízena remontní stáj OSKH ŘSPP PP ČR v areálu OSH KŘP Jihomoravského kraje. V období 2014–2019 vycvičili instruktoři remontní stáje celkem 21 služebních koní, přičemž osm koní bylo po dokončení dlouhodobé rekonvalescence vráceno zpět na oddělení služební hipologie KŘP.

V roce 2018 došlo k přesunu zlínské jednotky zpět do Tlumačova, avšak již od roku 2014 byla činnost jízdní policie v Brně - Medlánkách obnovena. Vyhodnocení využitelnosti remontní stáje ukázalo, že požadavky krajských ředitelství na obměnu služebních koní stále rostou, a to zejména v oblasti bezpečnostních opatření, kulturních a reprezentačních akcí, případně nasazení v příhraničních oblastech či při pátracích operacích.

Personální stav zahrnující jednoho vrchního inspektora a dva chovatele - instruktory a metodiky výcviku, již nebyl dostatečný pro kompletní přípravu a výcvik nově pořízených koní. Omezená kapacita ustájení rovněž neumožňovala zajištění rehabilitace a rekonvalescence služebních koní ani poskytování metodické podpory při výcviku policistů na jednotlivých odděleních hipologie KŘP.

V reakci na tyto potřeby byla provedena redislokace remontní stáje, která od 1. dubna 2020 působí v Zemském hřebčinci Písek, s. r. o. Současná systemizace zahrnuje jednoho policistu a čtyři chovatele – instruktory a metodiky výcviku. Zázemí hřebčince splňuje všechny provozní požadavky a je zaměřeno především na pravidelný výcvik nově zakoupených koní, s cílem dosáhnout takového stupně připravenosti, aby služební kůň spolu s policistou – jezdcem mohl efektivně plnit úkoly základních policejních činností po přidělení na oddělení služební hipologie KŘP.

V roce 2021 vzniklo čtvrté oddělení služební hipologie v Liberci. Jde o nejmladší oddělení sídlící na statku v obci Černousy. V rámci spolupráce posiluje pořádkovou policii při opatřeních v Praze a v Plzni.

Mezi hlavní činnosti a náplň služby jízdní policie patří hlídková činnost zejména v daném úseku, který určuje velitel. Koně jsou užiteční především v hůře přístupných nebo ekologicky citlivých lokalitách. Osvědčili se při nasazení v rámci pátracích akcí. Podle toho, kde se daný úsek nachází, vyjíždí hlídka na koních přímo od stájí nebo se k úseku dopraví pomocí přepravníku na koně nebo v kamionu pro přepravu koní. Zpravidla se hlídka skládá z 2 koní a 2 policistů. Při pohybu v silničním provozu je kůň i jezdec vybaven reflexními prvky. Doba hlídkové služby je cca 4-6 hodin. Hlídková činnost většinou probíhá jen přes den. Mezi další činnosti patří zejména bezpečnostní opatření na demonstracích, společenských akcích, sportovních utkáních a dalších akcích kde by mohlo docházet k narušení veřejného pořádku. Výkon služby probíhá v deseti hodinových službách. Dozorčí je ve službě 24 hodin. V případě opatření se délka služby může lišit dle momentální potřeby pro splnění účelu opatření.

Vývoj a využití služební hipologie je patrný i na počtu odsloužených hodin, kdy zdroje uvádí, že v roce 2020 jízdní policie odsloužila v průměru 8000 hodin. Z toho 5 - 6000 hodin prováděla bezpečnostní hlídku a zbylé hodiny trénovala koně a jezdce. Zároveň se s koňmi účastnila na různých prezentacích, pátracích akcích, kde je ztížený terén. Na fotbalech a demonstracích má jízdní policie velké výhody, které by normální policista udělat nemohl. Koně tvoří na takových akcích živou bariéru, před kterou má nejdenn

fanoušek nebo demonstrant strach. Koně budí velký respekt. Služební koně se nesmí bát hluku, barev, ohně a musí zvládnout i bolesti, které mohou být způsobeny fanoušky či demonstranty.

Podle čísel z roku 2024 je patrné, že počet odsloužených hodin ve službě se téměř zdvojnásobil, a to na číslo téměř 15 000 hodin. Hlídková služba byla prováděna přes 9 000 hodin, 3 500 hodin prováděla služební hipologie bezpečnostní opatření, téměř 400 při pátracích akcích a 1500 hodin při reprezentování Policie České Republiky. Výcvik celkově zabral přes 12 000 hodin.

Statistika činnosti služební hipologie za rok 2024

Přehled za rok 2024	Praha	Brno	Zlín	Liberec
výkon služby	5662	4273	2688	2105
- hlídková služba	2120	3665	1990	1464
- bezpečnostní opatření	2718	188	322	352
- pátrací akce	214	96	72	8
- reprezentace PČR	610	324	304	281
celkem	14 728 hodin ve službě			
výcvik	3916	4920	1766	1596
- společně s pořádkovou jednotkou	330	16	87	193
- rušivé jevy	287	222	131	327
- ostatní	3299	4682	1548	1076
celkem	12 198 hodin výcviku			

2.1.1.2. Odbor služební hipologie a kynologie při Policejním prezidiu ČR

Tento odbor byl zřízen v roce 1997.

Odbor služební kynologie a hipologie odpovídá za metodické vedení a kontrolní činnost na úseku služební hipologie a ve vymezeném rozsahu zajišťuje

- výpůjčky, nákupy, rekonvalescence a vyřazování služebních koní,
- výcvik a přezkoušení jezdců a služebních koní v souladu s potřebami policie,

- sledování dodržování zákonnosti v souvislosti s využitím služebních koní, zpracování odborných vyjádření a stanovisek,
- ústřední evidenci služebních koní, soustřeďování statistických údajů služební hipologie a jejich analytické zpracování pro potřeby vedení policie,
- koordinaci jednotnosti hipologické výstroje a spolupráci s útvary policie zejména v oblasti uživatelského testování nových výstrojních součástí a jejich zavádění do výkonu služby,
- spolupráci s hipologickými organizacemi v České republice i na mezinárodní úrovni.⁶

Remontní a výcviková stáj v Hřebčinci v Písku, zde je 5 pracovních pozic. Kdy 2 místa jsou pro policisty ve služebním poměru a 3 místa pro civilní zaměstnance. V současné době je zde ustájeno a připravováno 7 koní s tím že max. počet je 10 koní.

2.1.1.3. Oddělení hipologie spadající pod Krajská ředitelství služby pořádkové policie.

V současné době máme v České republice čtyři krajská ředitelství, která mají oddělení jízdní policie. Hipologickou službu najdeme v Praze, Zlíně, Brně a Liberci.

2.1.1.3.1. Hipologie Policie ČR v Praze

Stáje jízdní policie Praha jsou na Císařském ostrově. V současné době zde pracuje 27 zaměstnanců, z toho je 21 policistů ve služebním poměru a 6 občanských zaměstnanců. Na výcviku se podílí 21 jezdců. Ve stáji je současně 15 služebních koní. Toto oddělení je největší a má i nejvíce zásahů na bezpečnostních opatřeních, v řádu několika desítek ročně.

2.1.1.3.2. Hipologie Policie ČR Jihomoravského kraje

Oddělení je v Brně - Medlánkách. V současné době zde pracuje 17 zaměstnanců, z toho je 13 policistů ve služebním poměru a 4 občanských

⁶ Pokyn policejního prezidenta č.83/2015SIAŘ, kterým se upravuje činnost služební hipologie, část druhá, čl. 3, odstavec 2, v posledním znění

zaměstnanců. Na výcviku se podílí 14 jezdců. Ve stáji je současně 15 služebních koní. Zajímavostí tohoto oddělení je že oproti Praze má mnohem méně zásahů na bezpečnostních opatřeních v řádu jednotek ročně, ale oproti jiným stájím se pravidelně zúčastňují skokových a drezurních soutěží se služebními koňmi.

2.1.1.3.3. Hipologie Policie ČR Zlínského kraje

Stáje jízdní policie Zlín jsou v zemském hřebčinci Tlumačov. V současné době zde pracuje 7 zaměstnanců, z toho je 7 policistů ve služebním poměru. Na výcviku se podílí 7 jezdců. Ve stáji je současně 9 služebních koní.

2.1.1.3.4. Hipologie Policie ČR Libereckého kraje

Stáje jízdní policie Liberec jsou v zámeckém dvoře Černousy. V současné době zde pracuje 10 zaměstnanců, z toho je 7 policistů ve služebním poměru a 3 občanských zaměstnanců. Na výcviku se podílí 7 jezdců. Ve stáji je současně 6 služebních koní. Specifikem tohoto oddělení je, že jsou zde ve stáji 3 kladrubští vraníci. Jde o nejmladší oddělení, které má ale řadu zásahů na bezpečnostních opatřeních, kdy jezdí vypomáhat do Prahy a podílejí se i na opatřeních na fotbalových utkáních v Plzni.

Počet koní na oddělení je závislý na počtu policistů ve službě.

2.1.1.4. Rozdělení hipologické činnosti

V rámci hipologické činnosti jsou jak jezdec, tak kůň zařazeni do dvou kategorií podle charakteru plněných úkolů na základní policejné hipologické činnosti – hlídkový služební kůň a speciální policejné hipologické činnosti – služební kůň pro speciální úkoly. Každých 12 měsíců by mělo docházet k přezkoušení koní i jezdců.

Po splnění čtyřtýdenního kurzu podle specifického vzdělávacího plánu P2/0201, organizovaný odborem služební kynologie a hipologie v prostorách oddělení služební hipologie. Tzv. „základní kurz“ určený pro policisty, kteří na základě jeho úspěšného splnění mohou být zařazeni do jízdní hlídky. Jeho cílem je získání osvědčení o způsobilosti k výkonu služby se služebním koněm. Při výkonu hlídkové služby mimo jiné provádí i organizované pátrání po pohřešovaných a hledaných osobách a věcech.

Při speciálních policejně hipologických činnostech jako jsou opatření, demonstrace a podobně, jsou jezdec a služební kůň zařazeni do jízdni jednotky a plní dané úkoly pod jednotným velením v součinnosti s pořádkovou jednotkou, nebo jiné speciální hipologické úkoly. Při těchto speciálních hipologických činnostech je jízdni jednotka skupina minimálně čtyř jezdců, kdy jeden z nich je vedoucí jízdni skupiny. Z pravidla jde o profesně zkušeného policistu, kterého určí velitel. Speciální policejně hipologickou činnost může provádět pouze jezdec s platným osvědčením a služebním koněm s kategorií – služební kůň pro speciální úkoly.

Legislativně mimo zákon 273/2008 Sb. o policii ČR, ve znění pozdějších předpisů a zákon 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, upravuje služební hipologii i pokyn policejního prezidenta ze dne 26. dubna 2015 číslo 83. Tento závazný pokyn upravuje organizaci, úkoly a pravidla výkonu služby služební hipologie. Také systém výcviku, zajištění péče o koně a jejich evidence. V neposlední řadě postup při výběru nových a vyřazování stávajících služebních koní. V tom pokynu jsou i vysvětleny základními pojmy jako je služební hipologie, policejně hipologické činnosti, služební kůň, jezdec, jízdni jednotka, výcvik, kvalifikační kurz, cvičitel a instruktor výcviku. Dále pak pokyn ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky 2 z roku 2024, kterým se stanoví postup policistů na úseku činnosti služební hipologie. Tento pokyn upravuje zkušební řád pro přezkoušení služebních koní a jezdců, přípravu a výcvik mladých koní. V přílohách metodiku součinnosti jízdni a pořádkové jednotky a test vhodnosti koně pro výkon služby.

2.1.1.5. Úkoly oddělení služební hipologie

Mezi základní činnosti, které provádí oddělení služební hipologie, patří několik oblastí vycházejících z úkolů služby pořádkové policie, a to zejména:

- Ochrana veřejného pořádku, bezpečnosti osob a majetku.
- Předcházení trestné činnosti

Dále může plnit úkoly v oblasti

- Reprezentace policie a hipologie při policii ČR

- Účast na hipologických akcích sportovního charakteru v České republice i v zahraničí.

2.1.1.6. Služební kůň Policie České republiky

Služební kůň je kůň, který projde zkušebním řádem a následně je zařazen do jedné ze dvou kategorií:

1. hlídkový služební kůň – plní základní policejné hipologické činnosti spočívající v hlídkové činnosti a trénování specifických cviků a úkolů tak aby byl schopen složit zkoušku a mohl získat kvalifikaci služebního koně pro speciální úkoly
2. služební kůň pro speciální úkoly – je určen pro speciálně policejné hipologické činnosti, které jsou zaměřeny a zvládání práce s davem, demonstrace a spolupráce na těchto akcích s pořádkovými jednotkami

Kůň, který se hodí pro výkon služby, se vybírá v hřebčinci nebo u soukromých majitelů, kteří chovají větší počet koní. Služebního koně si poté policie ČR koupí, nebo vypůjčí. Nákup koní realizuje policejní prezidium. Písemný požadavek na nákup koní musí vedoucí oddělení služební hipologie odeslat do 30. dubna kalendářního roku na odbor služební kynologie a hipologie. Státní jízdní policie využívá hlavně plemeno český teplokrevník. Objevuje se i slezský teplokrevník. V roce 2018 byli testováni pro službu jízdní policie ČR koně plemene Nonius. Pořizovací cena tohoto plemene je nižší než u českého teplokrevníka. Charakterově jsou si obě plemena podobná a jsou vhodná pro výkon služby. Cena služebního koně se pohybuje v rozmezí 250 – 280tis. na nákup jednoho koně, s tím že to je tak že je stanovena celková částka a v případě že je nějaký kůň zakoupen levněji, druhý tak může být dražší.

2.1.1.7. Kritéria pro výběr služebního koně

- příslušnost k teplokrevným plemenům
- stáří koně při nákupu min. 3 roky
- hůlková výška v kohoutku minimálně 165 cm
- nesmí to být klisna

- tmavé zbarvení (vraník, hnědák, ryzák)
- nesmí mít exteriérové vady
- ochotný k práci, klidného temperamentu, bez vad charakteru
- nesmí mít stájové zlovyky
- musí splnit test vhodnosti pro výkon služby

Vhodnost koně pro výkon služby posuzuje komise jmenovaná ředitelem ředitelství služby pořádkové policie. Členy komise jsou:

- zaměstnanec či policista odboru služební hipologie a kynologie
- služební veterinární lékař z oddělení veterinární služby správy logistického zabezpečení Policejního prezidia České republiky
- vedoucí oddělení služební hipologie, kterého může zastoupit pověřený zaměstnanec nebo policista

z chovatelského hlediska výběrová komise hodnotí služebního koně podle:

- původu koně
- charakteru
- stupně socializace a temperamentu
- uvolněnosti
- poslušnosti
- energického pohybu (předvedení koně na ruce v kroku a klusu, ve volnosti a pod sedlem)

Kůň, který je navržený k nákupu nebo výpůjčce musí projít kontrolou zdravotního stavu. Ověření zdravotního stavu provádí veterinární lékař.

Při nákupu je kůň předveden pod sedlem ve všech třech chodech a měl by tedy být obsednutý a po základním výcviku. Po zakoupení nebo vypůjčení koně se kůň dostává do remontní stáje. V remontní stáji prochází kůň základním služebním výcvikem. Po základním dochází k přezkoušení a služební kůň dostane zadanou kategorii. Po přidělení kategorie je služební kůň připraven vykonávat službu v přiděleném oddělení. Výcvik služebního koně trvá cca 12 měsíců, ale je to individuální dle zralosti a učenlivosti každého koně.

Dříve to fungovalo tak že si oddělení vyhlédlo potenciálního kandidáta, a poté co prošel veterinární prohlídkou a splnil všechny požadavky proto, aby mohl být zakoupen jako služební kůň by nakoupen ale už pro výše uvedené oddělení. Dnes to funguje tak že výběr a nákup provádí oddělení Služební kynologie a hipologie pod Policejním prezidiem. Kůň následně projde výcvikem v remontní stáji v Písku a až poté jak se jeví ve výcviku je přidělen podle svých dovedností a předností na oddělení kde bude toto využito. Např. koně, kteří nevydrží déle stát a jsou přitom nervózní, nejsou zařazováni do Prahy, kde je předpoklad že budou několik hodin stát na opatření na fotbalových utkáních apod.

O vyřazení služebního koně rozhoduje vedoucí příslušné organizační složky státu na základě návrhu, který navrhne vedoucí odboru služební kynologie a hipologie. Služební kůň, který již není potřebný k výkonu služby a je vypůjčený, se vrací zpět majiteli uvedenému ve smlouvě o výpůjčce. Služební kůň, který je koupený a již nepotřebný, je nejdříve nabídnut k využití organizačním složkám státu. Pokud tyto složky o koně neprojeví zájem do 14 dnů, kůň je nabídnut zaměstnancům a policistům. Cena koně není přesně stanovena, přihlíží se ale na aktuální jateční hodnotu zvířat.

2.1.1.8. Současně využívaná plemena koní ve službě

Český teplokrevník

Toto plemeno je v řadách jízdní policie ČR zastoupeno nejpočetněji. Jde o české plemeno koně, šlechtěné s cílem vytvořit všestranného sportovního koně kombinujícího ušlechtilý exteriér, harmonické chody a vyrovnanou povahu. Plemeno vzniklo v 20. století křížením domácích klisen s ušlechtilými teplokrevními plemeny, zejména anglickým plnokrevníkem, trakénským, hannoverským a oldenburským koněm. Výsledkem je kůň vhodný k parkurovému skákání, drezuře, military disciplínám i rekreačnímu jezdeckví. Český teplokrevník se vyznačuje harmonickým exteriérem s dobře nasazeným, středně dlouhým krkem, výraznou hlavou a šikmou lopatkou. Zád' je silná a svalnatá, končetiny jsou pevné, suché a korektně nasvalené. Kohoutková výška se pohybuje obvykle mezi 165 a 175 cm. Typickým zbarvením jsou hnědáci, ryzáci a vraníci, méně často plaváci či bělouši. Chody jsou pružné,

prostorné a rytmické, což zajišťuje vysokou výkonnost v jezdeckých disciplínách. Povaha českého teplokrevníka je vyvážená – kůň je učenlivý, ochotný ke spolupráci a současně dostatečně temperamentní pro náročné sportovní disciplíny. Chov plemene je řízen Svazem chovatelů českého teplokrevníka, který vede plemennou knihu a zajišťuje kontrolu kvality a genetické hodnoty jednotlivých linií. Český teplokrevník tak představuje harmonickou kombinaci tradičního chovatelského dědictví a moderních požadavků na sportovního koně.

Nonius

Nonius je střeoevropské plemeno koně, původem z Maďarska, z hřebčína Mezöhegyes, vyšlechtěné zejména pro vojenské, pracovní a jezdecké účely. Plemeno vzniklo v první polovině 19. století křížením místních chladnokrevných klisen s vybraným anglickým plnokrevníkem, jehož přínosem byla zvýšená ušlechtilost, pohyblivost a vytrvalost. Výsledkem je kůň, který kombinuje robustní tělesnou stavbu s vyrovnanou povahou a dostatečným temperamentem pro sportovní i pracovní využití. Nonius se vyznačuje silnou a kompaktní konstitucí, s mohutným, suchým trupem, širokým hrudníkem a dobře nasvalenou zádí. Hlava je suchá a ušlechtilá, krk středně dlouhý a dobře nasazený. Končetiny jsou pevné, suché a korektní, což zajišťuje vysokou výkonnost a dlouhou životnost. Kohoutková výška se obvykle pohybuje mezi 160–170 cm. Zbarvení je nejčastěji hnědé a tmavě hnědé, méně často vraní a ryzáci. Chody jsou plynulé, pevné a rytmické, vhodné pro různé jezdecké disciplíny i pro práci v zápřeží. Povaha plemene je klidná, vyrovnaná a spolupracující, zároveň dostatečně energická pro práci a sport. Chov Noniuse je řízen specializovanými hřebčínami, kde se udržuje plemenná kniha a kontroluje selekce s cílem zachovat typické znaky, genetickou kvalitu a všestrannou využitelnost plemene. Nonius tak představuje kombinaci střeoevropské tradice chovu koní s moderními nároky na sportovní a pracovní kůň.

Westfálský kůň

Jde o německé teplokrevné plemeno s dlouholetou tradicí, vyšlechtěné pro univerzální jezdecké a sportovní využití. Plemeno vzniklo systematickým šlechtěním ve spolkové zemi Severní Porýnní-Vestfálsko, kdy byly místní klisny kombinovány s vybranými ušlechtilými teplokrevnými plemeny, především s hannoverským, oldenburským a anglickým plnokrevníkem. Cílem šlechtění bylo vytvořit sportovního koně s harmonickou stavbou těla, spolehlivou povahou a výbornými pohybovými schopnostmi, vhodného pro drezuru, parkur i všestrannost. Westfálský kůň se vyznačuje pevnou, harmonicky vyváženou konstitucí, s ušlechtilou hlavou, dobře nasazeným a středně dlouhým krkem, hlubokým hrudníkem a silnou, svalnatou zádí. Končetiny jsou suché, korektní a dobře osvalené, což zajišťuje vysokou výkonnost a odolnost. Kohoutková výška se pohybuje obvykle mezi 165 a 175 cm. Zbarvení je nejčastěji hnědé, ryzáky a vraníky, méně často plaváci či bělouši. Chody jsou pružné, prostorné a rytmické, umožňující kvalitní sportovní výkon. Povaha westfálského koně je klidná, učenlivá a ochotná spolupracovat, přičemž si zachovává dostatečný temperament pro sportovní disciplíny. Chov plemene je organizován prostřednictvím regionálních hřebčínů a chovatelských svazů, které vedou plemennou knihu, kontrolují selekci a zajišťují udržení typických znaků plemene. Westfálský kůň tak představuje harmonické propojení tradiční šlechtitelské práce s moderními požadavky na všestranného sportovního koně.

Slezský teplokrevník

České plemeno koně, které je téměř totožné s českým teplokrevníkem jen bývá mohutnějšího tělesného rámce, protože při šlechtění byli využiti těžcí pracovní hřebci.

2.1.1.9. Výcvik služebního koně

Nově nakoupený mladý služební kůň musí projít výcvikem pro mladé služební koně. Výcvik připravuje koně na plnění základních policejně hipologických činností. Příprava mladého služebního koně se zaměřuje dvěma směry. První směr řadí koně do hlídkové služby a pátracích akcí. Druhý směr se zaměřuje

na zajištění akcí hromadného charakteru při narušení veřejného pořádku. Po ukončení výcviku je služebnímu koni přidělena kategorie hlídkový a služební kůň a je doporučen na základní výcvikový kurz.

Výcvik mladých služebních koní

Výcvik připravuje služebního koně na základní výcvikový kurz. Obsah je proto podobný. Je to etapa od nákupu koně po zařazení na jedno ze 4 oddělení jízdni policie ČR. Probíhá v remontní stáji v ZH Písek. Výcvik je zhruba roční, ale je to velice individuální. Stává se, že je tato doba i dvojnásobná. Kůň odsud odchází, až v době kdy je možné ho využít při základních hipologických činnostech jako je hlídková a pátrací činnost.

a) Drezurní příprava: Při drezurní přípravě si služební kůň zvyká na korektní pomůcky jezdce. Po absolvování drezurní přípravy by měl být správný služební kůň vyrovnaný, klidný, uvolněný, obratný a pružný. Cílem drezurní přípravy je soulad jezdce a koně. Služební kůň by měl správně a ochotně reagovat na pobídky jezdce. Služební kůň by měl být po drezurní přípravě pozorný vůči svému jezdcovi a v přirozené rovnováze se svým jezdcem.

b) Skoková příprava: Skoková příprava je velice důležitá ve výcviku služebního koně. Po skokové přípravě by měl být služební kůň ochotný a schopný překonávat umělé i přírodní překážky ve všech chodech (krok, klus, cval). Skoková příprava je důležitá také kvůli fyzické kondici služebního koně. Při skokové přípravě kůň nabírá svalovou hmotu, a to hlavně v oblasti zad. Zádové svalstvo musí být dokonale připraveno na dlouhodobou zátěž při výkonu služby. Při skokové přípravě se služební kůň učí a zlepšuje techniku skoku (technika nohou, síla odrazu). Služební kůň se také učí reagovat na pomůcky jezdce a zlepšuje svoji obratnost.

c) Návuk speciálních rušivých jevů a překonávání speciálních překážek: Cílem této části výcviku je připravit koně pro praktický výkon služby. Služební kůň se musí naučit důvěřovat svému jezdcovi. Důležité je, aby byl služební kůň v psychické i fyzické pohodě a reagoval bez odporu na jezdcovi pomůcky.

d) Příprava v terénu: Jízda v terénu je dalším způsobem, jak docílit růstu svalů na služebním koni. Služební kůň musí zvládat překonávání překážek a nerovností v terénu ve všech chodech. Jízda v terénu služebního koně učí chodit v rovnováze, v terénu se služební kůň uvolňuje a stává se obratnějším a silnějším.

e) Aktivní odpočinek: Aktivní odpočinek je velice důležitý pro psychickou a fyzickou pohodu služebního koně. Mezi aktivní odpočinek se počítá lonžování, které je důležité pro uvolnění služebního koně. Na lonži se služební kůň učí pravidelnosti chodů a poslušnosti. Chozením na kruhu na obě ruce sílí jeho záď a vytváří se správné svaly krku a zad k nesení váhy jezdce. Dalším způsobem aktivního odpočinku je nucené pohybování na mechanickém zařízení - tzv. kolotoč. Posledním způsobem volného odpočinku je volný pohyb ve výběhu.

2.1.1.10. Výstroj služebního koně a jezdce

Vybavení jezdců a koní závisí na tom, za jakým účelem budou společně pracovat – zda jsou vysláni na hlídku, mají společný výcvik či jestli jde o zákrok, při němž se kůň využívá jako donucovací prostředek.

Výstroj služebního koně

Padnouceí výstroj je pro pohodlí a zdraví koně velmi důležitá. Umožňuje spolehlivé vedení koně, kontrolu směru a rychlosti jízdy. Tato výstroj musí zaručit pohodlí jak koni, tak i jeho jezdci. Služební kůň je vybaven základní jezdeckou výstrojí, která zahrnuje sedlo, uzdečku a podsedlovou dečku. Kromě toho lze do výstroje zařadit i speciální pomůcky, jejichž výběr je vhodné konzultovat s trenérem nebo cvičitelem. Důležité je, aby každý kůň měl výstroj přesně padnoucí jeho individuálním proporcím a stavbě těla. Výstroj podle Policie České republiky můžeme dělit na:

A. Tréninková výstroj

- sedlo,
- podsedlová dečka,
- kompletní uzdečka (může se doplnit pomocnými otěžemi),
- martingal,
- chrániče nohou (bandáže, šlachovky a stouhavky).

B. Služební výstroj

- sedlo s brašnami a pouzdem na obušek,
- chránič hrudníku,
- chránič nosu,
- kompletní služební uzdečka,
- ochranný plastový štít pro ochranu očí,
- podsedlová dečka,
- chrániče nohou doplněny o reflexní prvky,
- reflexní odrazky na třmenech

Výstroj jezdce

Policista je vystrojen jezdeckým stejnokrojem a vybavením, které musí splňovat veškerý komfort a především bezpečnost. Skládá se z:

- služební košile,

- bunda nebo sako,
- pláštěnka,
- bezpečnostní přilba,
- jezdecké rajtky,
- jezdecké boty,
- jezdecké rukavice,
- v případě nutnosti pomůcky (bičík, ostruhy neboli šporny, reflexní pásy)

U výstroje jezdce i koně je platný výstrojný předpis v rámci služby policie české republiky, který může mít ale jisté odlišnosti v závislosti na tom jak si jej sestaví nebo upraví jednotlivá krajská ředitelství.⁷

2.1.1.11. Využití služebních koní při zákrocích pod jednotným velením

Během provádění služebního zákroku jízdní jednotky pod jednotným velením v součinnosti s pořádkovými jednotkami, je možné použít donucovací

⁷ KRUPKOVÁ, Tereza. *Hipologie Policie České republiky*. Online, Praha, 2024. Policejní akademie České republiky v Praze, Fakulta bezpečnostně právní. Dostupné také z: <https://theses.cz/id/q9lty6/>.

prostředek „vytlačování koněm“. Rozhodnutí o nejvhodnějším způsobu použití jízdní jednotky pro konkrétní danou situaci je svěřeno jejímu veliteli ve spolupráci s velitelem opatření a velitelem pořádkové jednotky. Jízdní jednotky pod jednotným velením mohou provádět zákroky samostatně nebo ve spolupráci s pořádkovými jednotkami. Základní postavení jízdní jednotky je řadová formace, kdy velitel jednotky je na okraji.

Jízdní jednotky lze použít dle aktuální situace následujícími způsoby:

a) Obsazení prostoru je strategie používaná v situacích, kdy jsou na daném místě přítomny osoby, které se dopouštějí protiprávního jednání. Cílem tohoto zákroku je zamezit dalšímu porušování zákona a donutit tyto osoby opustit daný prostor. Zárok je vhodnější provádět dynamickou formou tak aby nedošlo k bezprostřednímu kontaktu s davem a tak možnému zranění koní. Probíhá to zpravidla tak, že jízdní jednotka je v řadě za řadou pěších policistů, na pokyn velitele zákroku postupuje klusem nebo cvalem k zadům pěších policistů, kteří se poté rozestoupí do stran a uvolní jízdní jednotce prostor. Pěší policisté se za jednotkou opět zformují do původní řady. Střídání jízdní a pořádkové jednotky provádět lze jak ze statického postavení, tak i v pohybu.

b) Zajištění prostoru je opatření, které vyžaduje získání kontroly nad určeným prostorem a případně zabránění osobám vstoupit do tohoto prostoru.

d) Doprovod skupiny osob se provádí v případě, kdy hrozí, že se osoby ve skupině mohou dopouštět protiprávního jednání, nebo že mohou být napadeny jinými osobami. ⁸Jízdní jednotka postupuje v řadě za výše uvedenou skupinou a dohlíží na dění. V okolí skupiny mohou být také rozmístěni pěší policisté pořádkové služby. Když dojde k protiprávnímu jednání, provádí jízdní jednotka zárok společně s pěšími jednotkami.

⁸ Pokyn ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky č. 2/2024 SIAŘ, kterým se stanoví postup policistů na úseku činnosti služební hipologie, Příloha č. 1, čl. 5, v posledním znění

2.1.1.12. Donucovací prostředek dle § 52 písm. i – vytlačování koněm zák. 273/2008 Sb. – o policii České Republiky ve znění pozdějších předpisů

Posledním z řady „vytlačovacích“ donucovacích prostředků (nikoli však z hlediska významu) je vytlačování koněm. Tento donucovací prostředek byl již součástí předešlého zákona o policii. I když je v souladu s legislativními zásadami použit singulár, přichází tento donucovací prostředek v úvahu zejména při zákrocích pod jednotným velením. V praxi se tak bude jednat o využití tohoto donucovacího prostředku v rámci jednotné řady koní a jejich jezdců postupujících proti skupině osob, která jedná protiprávně. Za účelem vytvoření podmínek pro přípravu koně na tyto často stresující situace obsahuje zákon na ochranu zvířat nezbytné výjimky. Příkladem může být výjimka u obecného zákazu výcviku, pokud je pro zvíře spojen s bolestí. Podle této výjimky se zákaz nevztahuje mimo jiné na výchovu, výcvik a použití zvířete k plnění úkolů stanovených bezpečnostních sborů.⁹

2.1.1.13. Zárok pod jednotným velením § 59 zák. 273/2008 Sb. – o policii České Republiky ve znění pozdějších předpisů

(1) Při zároku pod jednotným velením rozhoduje o použití donucovacího prostředku a zbraně velitel zakročující jednotky. O použití donucovacího prostředku a zbraně může na místě zároku rozhodnout také nadřízený tohoto velitele, který tímto rozhodnutím přebírá velení do ukončení zároku. Rozhodnutí velitele zakročující jednotky a jeho nadřízeného o použití donucovacího prostředku nebo zbraně musí být zadokumentováno záznamovou technikou se zvukem nebo v listinné podobě.¹⁰

(2) Rozhodnutím podle odstavce 1 přechází na toho, kdo rozhodnutí učinil, odpovědnost za splnění povinností podle § 57.¹¹

⁹MATES, Pavel, Antonín SLABÝ, Jindřich ŠKODA, Radek ŠMERDA a František VAVERA. *Zákon o policii s komentářem*. 3. vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2023. 458 s. ISBN 978-80-7380-917-1. str. 234

¹⁰ MATES, Pavel, Antonín SLABÝ, Jindřich ŠKODA, Radek ŠMERDA a František VAVERA. *Zákon o policii s komentářem*. 3. vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2023. 458 s. ISBN 978-80-7380-917-1. str. 257

¹¹ tamtéž

Zvláštním druhem zákroku je zákrok pod jednotným velením. V tomto případě neodpovídá za použití donucovacího prostředku ten, kdo jej konkrétně užil, ale ten, kdo v rámci svěřené pravomoci zakročující jednotce velí. Stejně tak velící policista odpovídá za splnění povinností souvisejících s provedeným zákrokem. V průběhu zákroku lze měnit velení zákroku. Tato změna nastane při rozhodnutí vedoucího příslušníka, který je nadřízeným velitele zakročující jednotky, o použití donucovacího prostředku nebo zbraně.

Policista zařazený do zakročující jednotky je povinen plnit uložené rozkazy. Tato povinnost plyne ze služebního zákona. Pro případ, že by rozkaz vedoucího příslušníka byl ve zřejmém rozporu s právním předpisem, je povinností policisty, který je adresátem tohoto rozkazu, na protiprávnost upozornit. Nespáchá-li splněním rozkazu trestný čin, musí rozkaz vykonat. Podmínkou jeho beztrestnosti však je, že na protiprávnost upozornil a vedoucí příslušník na splnění rozkazu trval. Odpovědnost za protiprávní jednání pak nese vedoucí příslušník, který rozkaz vydal.

Policista není povinen uposlechnout rozkaz, jehož splněním by zřejmě spáchal trestný čin. Toto neuposlechnutí nezakládá odpovědnost za trestný čin neuposlechnutí rozkazu podle trestního zákona. Dále není policista povinen uposlechnout rozkaz, který mu byl vydán, osobou k vydání rozkazu nepříslušnou věcně a místně.¹²

2.1.1.14. Důvody pro přerušení nebo zrušení výkonu služby

Závazný pokyn uvádí i situace, kdy lze výkon služby přerušit nebo úplně službu zrušit. Nejčastějším důvodem jsou klimatické podmínky. Vysoká nebo naopak nízká venkovní teplota nebo změna klimatických podmínek, která by mohla být příčinou zranění koně nebo jezdce.

- konkrétně v situaci, kdy venkovní teplota klesne pod - 5 °C, nebo stoupne přes 30 °C je doporučena délka služby maximálně 2 hodiny

¹² MATES, Pavel, Antonín SLABÝ, Jindřich ŠKODA, Radek ŠMERDA a František VAVERA. *Zákon o policii s komentářem*. 3. vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2023. 458 s. ISBN 978-80-7380-917-1. str. 257

- když nastane situace, kdy teplota klesne pod – 10 °C, nebo stoupne nad 35 °C je doporučeno využití koní jen v mimořádných situacích a na dobu nezbytně nutnou
- důvodem pro zrušení výkonu služby je nepříznivé počasí jako je třeba sněžení, náledí a další rizikové situace, při kterých by mohlo dojít ke zranění koně nebo jezdce, nebo v případě, že dojde ke zhoršení zdravotního stavu koně či jezdce, případně k jejich zranění

3. Obecní policie

(Ozbrojený) komunální bezpečnostní sbor, zřizovaný (ev. rušený) zastupitelstvem obce nebo města jako úzce specifický orgán obce - města, jehož veřejně prospěšnou činností zajišťuje obec - město klid a pořádek na svém území. Hlavním posláním obecních a městských policíí je především zabezpečováním místních záležitostí veřejného pořádku, jako jednoho ze stěžejních úkolů ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti, v rozsahu vymezeném ústavními zákony, zákony a dalšími obecně závaznými právními předpisy. V institutu obecní policie jde tedy o část veřejné správy – samosprávy, spolupodílející se na bezpečnosti občanů a majetku v daném obecním /městském teritoriu.¹³

Obecní policie přispívá k ochraně bezpečnosti osob a majetku. Dohlíží na dodržování pravidel občanského soužití a dodržování obecně závazných vyhlášek. Podílí se na dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu na pozemních komunikacích. Dále se podílí na dodržování ochrany veřejného pořádku a dodržování právních předpisů v rozsahu svých oprávnění k jeho obnovení. Provádí dohled nad čistotou veřejného prostranství a podílí se na prevenci kriminality. Odhaluje přestupky a jiné správní delikty. Poskytuje ministerstvu vnitra údaje o obecní policii za účelem vedení statistik.

¹³ MACEK, Pavel; HÁJEK, Vladimír. *Obecní policie II*. Praha: PAČR, 2003. ISBN 80-7251-133-5. str. 38

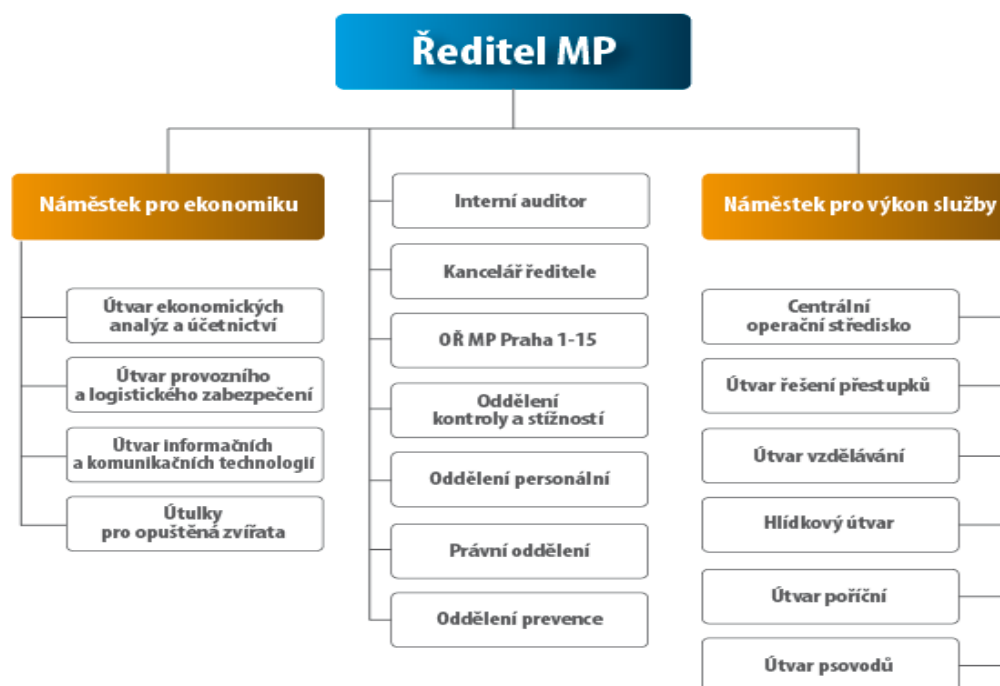
Činnost a zřizování obecní policie je upraveno v zákoně č. 553/1991 Sb., o obecní policii. Je zřizována obecním zastupitelstvem obecně závaznou vyhláškou. Obecní policie je tvořena strážníky zařazenými do obecní policie, kteří splňují podmínky přijetí podle zákona.

Obecní policii řídí starosta nebo jiný člen zastupitelstva, který je pověřený zastupitelstvem. Nebo určený strážník. Obce, které nezřídily obecní policii, mohou uzavřít smlouvu s obcí, která ji zřídila, ale jen v témže vyšším územním celku.

Městská policie hlavního města Prahy byla zřízena obecně závaznou vyhláškou č. 5/1992 sb. hl. m. Prahy o zřízení Městské policie hl. m. Prahy na základě usnesení Zastupitelstva hl. m. Prahy ze dne 26. Března 1992. S účinností od 1. 1. 2003 se stala orgánem hlavního města Prahy.

14

ORGANIZAČNÍ STRUKTURA Městské policie hl. m. Prahy

Struktura MP policie obrázek.

¹⁴ Městská policie hl. m. Prahy. Organizační struktura. [online]. © 2026 [cit. 22. 2. 2026]. Dostupné z: <https://www.mppraha.cz/o-nas-2/organizacni-struktura>

Právní úprava

- usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod
- ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky
- 553/1991 Sb., o obecní policii
- 128/2000 Sb., o obcích
- vyhláška ministerstva vnitra č. 88/1996 Sb., kterou se provádí zákon o obecní policii
- nařízení vlády č. 397/1992 Sb., upravuje vztahy Policie ČR k orgánům obcí a obecní policii
- 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů
- 262/2006 Sb. Zákoník práce
- zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
- zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich
- zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích
- zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)
- zákon č. 220/2025 Sb., o střelných zbraních a střelivu
- 273/2008 Sb., o Policii ČR
- vyhlášky měst a obcí

3.1. Městská jízdní policie Praha

Tradice městské jízdní policie v Praze je podstatně mladší. Její vznik se datuje do roku 2007, kdy vznikl na Praze 11 první jízdní oddíl a byli sem přivezeni první dva valaši ze Státního hřebčína v Kladrubech nad Labem. O rok později, v únoru 2008, vznikla druhá jízdní skupina pod vedením obvodního ředitelství MP Praha 5 se stájem ve Velké Chuchli. V rámci reorganizace

byla tato jednotka později zrušena a v roce 2014 přešla pod obvod Praha 7. Třetí jízdní jednotka byla založena v roce 2009 a sídlo měla v Troji. Čtvrtá fungující jízdní skupina, vznikla v roce 2010. Zpočátku podléhala vedení MP Praha 7, avšak později se zcela osamostatnila a dnes spadá pod MP Praha 1 a stále měla také ve Velké Chuchli. V současné době, koncem roku 2025 proběhl přesun koní z Velké Chuchle, kde byli koně jízdních skupin pro Prahu 5 a Prahu 1, do nově získaných prostor na Brandejsově statku na Praze Suchdol v rámci stájí ČZU, kde bylo vybudováno modernější zázemí pro další rozvoj hipologické služby s působností na Praze 6.

První skupina má ustájené koně v **Praze 11 v části Milíčovský les**, toto oddělení jsem osobně navštívila a měla jsem možnost seznámit se s fungováním oddělení a výcvikem koní. Oddělení je specifické tím, že jsou zde ve službě už jen koně plemene český nebo slovenský teplokrevník, na rozdíl od ostatních oddělení kde, je využíván starokladrubský bělouš a starokladrubský vraník. Vedoucí tohoto oddělení paní Podroužková to zdůvodňuje tím, že teplokrevní koně jsou flexibilnější, rychlejší a z jejího pohledu pro službu vhodnější

PŮSOBNOST JÍZDNÍ SKUPINY OŘ PRAHA 11 Milíčovský les

Úsek č. 1. Michelsko – Kunratický les, OŘ Praha 4 a 11

Úsek č. 2. park Jezerka, Nusle/Michle, OŘ Praha 4

Úsek č. 3. park Družba + park České televize, Pankrác, OŘ Praha 4

Úsek č. 4. park Velký Háj, Lhotka, OŘ Praha 4

Úsek č. 5. Hodkovičky prostor u Vltavy + přilehlá cyklostezka, OŘ Praha 4

Úsek č. 6. Centrální park Praha 11, OŘ Praha 11

Úsek č. 7. Milíčovský les, OŘ Praha 11

Úsek č. 8. Přírodní park Botič – Milíčov, OŘ Praha 11 a 15

Úsek č. 9. Hostivařská přehrada a přilehlý lesopark, OŘ Praha 11 a 15

Úsek č. 10. Modřanská rokle, OŘ Praha 12

Úsek č. 11. Lesopark Kamýk, OŘ Praha 12

Úsek č. 12. Na Cholupickém vrchu (zahrádkářské kolonie Pomořany, Točná), OŘ Praha 12

Úsek č. 13. Komořany – oddechová louka a podél Vltavy, OŘ Praha 12

Úsek č. 14. Xaverovský háj, OŘ Praha 14

Úsek č. 15. Kyjský rybník a jeho okolí, OŘ Praha 14

Úsek č. 16. Rybník Čeněk, rybník Vidlák – přilehlé zahrádkářské kolonie a okolí, OŘ Praha 14

Úsek č. 17. Přírodní park Klánovice – Čihadla, OŘ Praha 14

Druhá a třetí stáj se nacházela ve **Velké Chuchli**, kde jsou koně obvodního ředitelství městské policie **Prahy 5 a Prahy 1**. Tito koně jsou v současné době v nově získaných prostorech v Praze Suchdol, na Brandejsově statku, který spadá pod Českou Zemědělskou Univerzitu. Z této stáje se mi nepodařilo získat informace o působnosti a stavu koní, plemenné skladbě a počtu sloužících strážníků.

Čtvrté oddělení je na **Praze 7 v Troji**, zde je oproti prvnímu oddělení, kde jsou výhradně čeští teplokrevníci, zařazeno 6 starokladrubských koní. Ti jsou zde využíváni pro svou klidnou povahu. Pracuje zde 6 strážníků. Hlídková služba probíhá na území Prahy 6, 7 a 8.

Městská jízdní policie v Praze má nyní ke konci roku k dispozici 26 služebních koní. Stav strážníků sloužících u jízdní policie pod MP Praha je současně 31.

3.1.1. Činnosti městské jízdní policie

Činnost městské jízdní policie je obdobná jako u jízdní policie České republiky, patří sem zejména:

- dohled nad veřejným pořádkem v parcích, přírodních rezervacích a hůře přístupných lokalitách
- prevence kriminality v chatových oblastech, kontrola osob bez domova

- reprezentace města a městské jízdní policie
- spolupráce s kynology, autohlídkami a ostatními složkami IZS
- podpůrná činnost v rámci hromadných akcí a opatření policie České republiky,

Velkým rozdílem oproti jízdní policii České republiky je to, že městská jízdní policie nesmí používat služebního koně jako donucovací prostředek (vytlačování koněm). V rámci výkonu je kůň u této složky brán pouze jako dopravní prostředek, nelze ho tedy využít proti davu. Na demonstracích a velkých sportovních akcích funguje městská jízdní policie podpůrná složka, zajišťující dohled na BESIP a veřejný pořádek ve vnějším perimetru opatření.

I přesto že nelze koně použít jako donucovací prostředek, účastní se městská jízdní policie společných výcviků s jízdní policií České republiky a pořádkovými jednotkami. V rámci tréninku jsou i tyto koně cvičeni tak, aby byli schopni zvládat situace, ve kterých se mohou v rámci těchto akcí ocitnout. Učí se i vytlačování davu.

Výhodou strážníka na služebním koni je to, že na vše vidí z výšky, má větší přehled o situaci okolo sebe a vidí přes vyšší překážky např. živé ploty v chatových oblastech, přes které by z pozice pěší hlídky neviděl. Za službu provede hlídkovou službu na mnohem větším území než pěší hlídka. Dostane se do míst, kam by se normálním služebním prostředkem nedostal, chráněné krajinné oblasti nejsou více ekologicky zatěžovány. Také strážník na koni budí větší respekt. V rámci spolupráce se městská jízdní policie zapojuje do pátrání po pohřešovaných osobách. Hlídkovou činnost provádí i například v centru Prahy, kde se účastní preventivní činnosti. Služebního koně je možné potkat i na pietních místech a hřbitovech.

Každoročně pořádá jízdní policie soutěže v různých odvětvích odrážející každodenní výcvik služebních koní, kterých se účastní jak oddíly městských jízdních policií z České republiky, ze zahraničí a i oddělení jízdních policií České republiky.

3.1.2. Služební kůň městské policie Praha

Výběr služebního koně k městské polici je podobný jako pro služebního koně Policie České republiky, avšak kritéria nejsou tak přísná.

V současné době se rozpočet městské jízdní policie pohybuje v rozmezí 150 tis. na nákup jednoho koně. První služební koně, byli po vzoru jízdní policie v Pardubicích, nakoupeni v Národním hřebčíně Kladruby nad Labem. Pro vysokou cenu a případnou nízkou kvalitu koní pořízených za nižší cenu, se nákupy z Národního hřebčína přesunuly k soukromým chovatelům a současně jde i o nákupy teplokrevných plemen jak od chovatelů, tak ze Zemského hřebčince v Písku.

Koně procházení prvotním před výběrem. Ten provádí vedoucí městské jízdní policie spolu s vedoucím oddělení jízdní policie, kde by měl kůň následně sloužit. Požadavkem je, že by kůň měl být vnímavý, ale zároveň flegmatictější povahy. Nový služební kůň se testuje například chůzí na ruce s různými rušivými elementy. Poslední slovo v nákupu koně má interní veterinář.

Kůň musí před nákupem projít kontrolou zdravotního stavu, kterou provádí veterinární lékař. Většinou se provádějí kontrolní rentgeny končetin, zjišťuje se, zda netrpí nějakými poruchami dýchacího ústrojí a zda není tzv. muchář. (Označení pro koně, který je „alergický“, na hmyz, toto provází silné svědění, které vede k vydrbání srsti, hřívý a ocasu. Kůň má na sobě holá místa, nebo někdy vydrbaná až do krve.)

Kritéria pro výběr služebního koně

- většinou valach, ale uvažovalo se i o koupi klisen
- barva služebních koní není předepsána
- neměl by mít exteriérové vady
- ochotný k práci, klidného temperamentu, bez vad charakteru
- neměl by mít stájové zlozvyky
- koně středního nebo většího tělesného rámce
- věk není předepsaný, ale je požadavek, aby byl schopen sloužit u obecní policie min. 10 let

Služební kůň k městské jízdni policii se kupuje většinou obsednutý a po základním výcviku, ale stává se i to, že vzhledem k rozpočtu, prochází základním výcvikem až ve stáji, kde bude následně využíván jako hlídkový kůň.

Městská jízdni policie vesměs využívá starokladrubske koně, pro jejich klidnou povahu a vyrovnaný charakter. Je tak vhodný k výkonu služby hlídkového koně. Starokladrubský kůň také reprezentuje nejen městskou policii, ale také celou Českou republiku. Výjimku tvoří jízdni skupina na Praze 11, kde jsou využíváni už jen teplokrevníci. Je to tedy stejné plemeno, jako využívá jízdni policie České republiky.

Vyřazování koní neprobíhá jako u jízdni policie České republiky, nelze koně vyřadit pro nevhodnost do služby jízdni policie. Kůň je vyřazován až na základě zdravotní neschopnosti fungovat jako hlídkový kůň nebo na základě pokročilého věku.

3.1.3. Nejpočetněji zastoupená plemena koní ve službě

Rozmanitost plemen zastoupených ve službě městské policie je daleko rozmanitější, nejsou zde tak přísná pravidla pro výběr plemene, barvy ani pohlaví jako tomu je u jízdni policie ČR, závisí to zde víceméně na vůli a výběru vedoucího pracovníka.

Starokladrubský kůň

České plemeno spadající do podskupiny plemen odvozených z berberskoarabské krve, pojmenované podle hřebčína, kde bylo vyšlechtěno. Toto plemeno bylo šlechtěno křížením koní se španělskou krví, dovezených ze Španělska, Itálie i dalších zemí pro potřeby koní pro císařský dvůr, pro vojenské účely a později jako kočárové koně. Toto plemeno se ustálilo a je charakteristické svým exteriérem a dvěma typickými barvami, kterými jsou černá a bílá s tím, že

u bílé varianty se rodí hříbata černé barvy, která následně vybělávají. Toto plemeno se vyznačuje větším tělesným rámcem, typickou klabonosou hlavou. Typické je i svým mírným a klidným temperamentem. Kohoutková výška tohoto plemene se pohybuje okolo 165 – 170 cm.

Starokladrubský kůň je tradiční české plemeno s více než tři staletou historií, známé především pro své uplatnění jako kočárový a ceremoniální kůň, ale i pro jezdecké využití. Plemeno bylo systematicky vyšlechtěno v hřebčíně v Kladrubech nad Labem, jehož chovatelská činnost byla podporována císařským dvorem. Starokladrubský kůň vznikl cíleným šlechtěním domácích plemen s ušlechtilými teplokrevnými koňmi, zejména andaluského, lipicánského a holštýnského původu, s cílem vytvořit elegantního, vytrvalého a dobře ovladatelného kočárového koně. Starokladrubský kůň se vyznačuje impozantním exteriérem, typickým pro klusáky s ušlechtilou hlavou, dlouhým, dobře nasazeným krkem, hlubokým hrudníkem a širokou, svalnatou zádí. Končetiny jsou suché, pevné a korektní, přičemž plemeno často dosahuje kohoutkové výšky 165–175 cm. Zbarvení je historicky determinováno linií chovu – převážně bělouši, méně často vraníci – což je důležité pro ceremoniální a reprezentační funkce. Chody jsou výrazné, plynulé a rytmické, s typickým zdvihem

předních končetin, který podtrhuje elegantní a slavnostní vzhled. Povaha Starokladrubského koně je klidná, vyrovnaná a učenlivá, což z něj činí spolehlivého koně pro reprezentativní a sportovní využití. Chov plemene je centrálně organizován prostřednictvím státního hřebčína Kladruby nad Labem, který zajišťuje vedení plemenné knihy, selekci a zachování historicky důležitých linií. Starokladrubský kůň tak představuje harmonické spojení tradičního chovatelského dědictví a vysokých nároků na estetiku, charakter a všestranné využití v moderním jezdeckví.

Český teplokrevník

Plemeno vzniklé pod vlivem anglických koní. Intenzivně bylo toto plemeno šlechtěno v 19. století pod vlivem těžkých teplokrevných hřebců, teplokrevných plemen, a to sice oldenburského a východofríského.

Plemeno bylo všestranné a použitelné

jak pro tah, tak jako jezdecké v armádě. V pozdější poválečné době bylo zušlechtěno za pomoci plnokrevných anglických, trakénských a hannoverských hřebců a došlo tak ke zjemnění a vzniku převážně jezdeckého plemene vhodného pro všechny sportovní disciplíny. Kohoutková výška tohoto plemene se pohybuje okolo 163 – 168 cm

3.1.4. Výstroj služebního koně a jezdce

Vybavení jezdců a koní závisí na tom, za jakým účelem budou společně pracovat – zda jsou vysláni na hlídku, mají společný výcvik či jestli jde o zákrok, při němž se kůň využívá jako donucovací prostředek.

Výstroj služebního koně

Padnoucí výstroj je pro pohodlí a zdraví koně velmi důležitá. Umožňuje spolehlivé vedení koně, kontrolu směru a rychlosti jízdy. Tato výstroj musí zaručit pohodlí jak koni, tak i jeho jezdci. Služební kůň je vybaven základní jezdeckou výstrojí, která zahrnuje sedlo, uzdečku a podsedlovou dečku. Kromě toho lze do výstroje zařadit i speciální pomůcky, jejichž výběr je vhodné konzultovat s trenérem nebo cvičitelem. Důležité je, aby každý kůň měl výstroj přesně padnoucí na jeho individuální proporce a stavbu těla. Výstroj podle Policie České republiky můžeme dělit na:

A. Tréninková výstroj

- sedlo
- podsedlová dečka
- kompletní uzdečka
- martingal
- chrániče nohou podle potřeby daného koně (bandáže, šlachovky, stouhavy a zvony)

B. Služební výstroj

- sedlo
- chránič hrudníku
- chránič nosu,
- kompletní služební uzdečka
- podsedlová dečka
- chrániče nohou doplněny o reflexní prvky
- reflexní odrazky na třmenech

Výstroj jezdce

Policista je vystrojen jezdeckým stejnokrojem a vybavením, které musí splňovat veškerý komfort a především bezpečnost.

Skládá se z:

- služební košile (modrá a žlutá)
- bunda nebo sako
- pláštěnka
- bezpečnostní přilba
- jezdecké rajtky
- jezdecké boty

- jezdecké rukavice
- v případě nutnosti pomůcky (bičík, ostruhy neboli šporny, reflexní pásy)
- služební opasek (zbraň, opasek, pouta, radiostanice, teleskopický obušek)

4. Problémy, které v současné době stojí před službou jízdní policie ČR a městskou policií Praha

Městská policie Praha

- kůň je zde brán jako dopravní prostředek, nelze využít oprávnění použití koně jako dopravního prostředku, ač koně prochází výcvikem, kde trénují i zákrok proti davu
- nelze koně vyřadit pro nevhodnost jako u PČR
- závislost výstroje a výzbroje na volbě a financování konkrétní městské části

Policie české Republiky

- změna veterinární prohlídky při nákupu koně – rozšíření rentgenového vyšetření na rentgen zad
- velké rozdíly v počtu opatření ve smyslu využití koní na jednotlivých odděleních
- personální situace a problém s tím najít jezdce na potřebné úrovni
- neprovázanost mezi odborem kynologie a hipologie pod policejním prezidiem Praha a jednotlivými odděleními

5. Rozhovory

pprap. Kateřina Mrkáčková – policistka z jízdního oddílu Policie ČR Praha

1. Můžete popsat, jak probíhá běžný pracovní den služebního koně a jeho jezdce?

Běžný pracovní den koně začíná ráno krmením, poté místováním a dále buď dopoledním, nebo odpoledním zaměstnáním, což může být buď výcvik, hlídka,

nebo bezpečnostní opatření, a končí večerním krmením. Den jezdce - policisty - začíná ranní instruktáží, kdy se seznámí s plánem zaměstnání pro určitý den, což se většinou skládá z dopoledního a odpoledního programu, kdy za den obstará více koní a s každým pracuje dle plánu.

2. Vnímáte nějaké rozdíly ve výkonnosti nebo chování koní během služby v závislosti na jejich věku?

Ano, mladší koně potřebují čas na to, aby si na všechny specifické situace, které je ve službě mohou potkat, zvykli. Používáme starší koně na pomoc těm mladším, aby je v určitých situacích podpořili. Zároveň také je od toho i jezdec, aby správně zareagoval na potencionální problém.

3. Jakým způsobem se staráte o zdraví a pohodu služebních koní, aby vydrželi ve službě co nejdéle v pohodě a zdraví?

Na podporu zdravotního stavu dostávají různé vitaminy, poté máme k dispozici ve stáji solárium. Pro pohodu koní je uzpůsoben plán výcviku, kdy se zařazuje různorodá práce s koněm, ať už lonžování, kolotoč nebo výběh.

4. Co je nejnáročnější na práci s koněm u jízdní policie a lze tomu nějak předejít nebo to usnadnit?

Nejnáročnější je nejspíš fakt, že je to zvíře, které má svojí hlavu a i když se snažíme koně připravit na různé situace, tak nikdy není jisté jaká bude reakce. Předejít se tomu snažíme simulováním různých situací, jako například nácvik s pyrotechnikou, vedením průvodu atd.

5. Jaké vidíte rozdíly ve výcviku a přípravě koní pro klasické ježdění a koně využívaného pro práci u jízdní policie?

Rozdíl v ježdění tam prakticky není, je potřeba, aby koně ovládali klasickou jízdařenskou práci. Ovšem navíc se u policejních koní klade důraz na ovladatelnost a práci s rušivými jevy jako jsou věci na zemi, vlajky, pyrotechnika, střelba atd.

6. Jaké jsou nejčastější způsoby tréninku koní v rámci jízdní policie?

Nejčastější způsob tréninku jsou rušivé jevy, jízda ve formaci a reakce na pyrotechniku.

Rušivé jevy jsou například předměty na zemi, srážení předmětů obuškem z koně, rozrážení bariér, průchod přes oheň, přechod přes sklopnou lávku, střelba atd.

7. Je něco co by se z Vašeho pohledu mohlo změnit nebo upravit tak aby byla služba efektivnější, příjemnější pro koně i jezdce. Je něco co službu zbytečně komplikuje a ztěžuje?

Služba se mění dle aktuální bezpečnostní situace, možností a podmínek. Rozhodně by prostor pro změnu byl, ale primárně by se muselo jednat o změnu naší lokace - útvaru služební hipologie v Praze, což v dohledné době není reálné. Další změna k příjemnější službě by byla obměna vozového parku, zejména přepravníků na koně, které mohou obsluhovat i ženy s řidičským oprávněním B+E.

Šárka Hornofová - vedoucí jízdního oddělení pro OŘ Prahy 7

1. Můžete popsat jak probíhá běžný pracovní den služebního koně a jeho jezdce?

Každé ráno se kontroluje zdravotní stav koní, dostanou seno, jádro a jdou do výběhu. Dopoledne se stáhnou dva koně, kteří mají naplánovanou hlídkovou činnost do stájí a strážníci si je připraví k hlídkové činnosti. Po příjezdu z hlídkové činnosti jezdec koně vyčistí, zkontrolují a opět ho odvede do výběhu. Po obědě si jsou pro další dva koně, kteří mají plánovanou odpolední hlídku, připraví si je do HČ a odjíždí. Když se vrátí, koně opět vyčistí a zkontrolují. Koně po odpolední HČ již zůstanou doma. Poté se přivedou ostatní koně z výběhu a strážníci je vyhřebelcují a zkontrolují. Poté již nastává večerní krmení.

Strážníci si ráno udělají administrativu s úkoly. V 7:00 dva odjíždí dohlížet na přechod, ve stáji zůstává vždy jeden strážník nebo stájník. Ten zatím místuje,

zametá, uklízí stáje a stará se o koně. Po návratu z přechodu si strážníci jdou připravit koně do HČ nebo na výcvik a odjíždí. Po návratu mají plánované odpočinkové pauzy a poté opět musí připravit koně a opět odjíždí do hlídky. Po příjezdu strážníci samozřejmě obstarají koně a musí se postarat o materiál, který ten den používali. Mezitím co je dvoučlenná hlídka v terénu, stájník nebo určený strážník ve stáji přemísťuje boxy a jde připravit výběhy na další den. Poté se postará o koně. A večer se koně opět nakrmí, zkontrolují a poté čeká strážníky už jen administrativa.

2. Vnímáte nějaké rozdíly ve výkonnosti nebo chování koní během služby v závislosti na jejich věku a pohlaví?

Ano, vnímáme v tom velký rozdíl, pokud je to starší, zkušený kůň, je většinou spolehlivý a nelekavý v krizových situacích. Mladý kůň se většinou lekne nebo se bojí určitých věcí či většího ruchu. Z toho důvodu do hlídky chodí jeden starý zkušený kůň a jeden mladý.

3. Jakým způsobem se staráte o zdraví a pohodu služebních koní aby vydrželi ve službě co nejdéle a v pohodě a zdraví?

Koně mají pravidelný odpočinek, nepracují 7 dní v týdnu. Každý den chodí do výběhu, aby si vyčistili hlavu. Samozřejmě mají pravidelně veterinární prohlídky, fyzioterapie, ortopedické kování, pokud je to potřeba. Staří koně a koně s nějakým handicapem dostávají podpurné přípravky či speciální krmení.

4. Co je nejnáročnější na práci s koněm u jízdní policie a lze tomu nějak předejít nebo to usnadnit?

Z pohledu strážníka je vždy náročná práce s koněm, kterého si obsedáme a učí se všem novým věcem, které by ho ve službě mohli potkat. Každý kůň je jiný a je potřeba ke každému přistupovat jinak. Co jeden zvládne za rok výcviku, jinému může trvat i roky, než si na to zvykne. Vzhledem k tomu, že to jsou koně služební, tak předejít tomu úplně nejde. Snažíme se všechno s koňmi neustále opakovat, ať už s mladými, tak i se starými, aby z toho v terénu neměli stres.

5. Jaké vidíte rozdíly ve výcviku a přípravě koní pro klasické ježdění a koně využívaného pro práci u jízdní policie?

Je zde veliký rozdíl, s jezdeckým koněm standardně nepotřebujete trénovat, aby byl např. schopný prorážet barely, chodit přes oheň, anebo aby neutíkal, když někdo v jeho blízkosti odpálí pyrotechniku. Samozřejmě základ je stejný, jízdařenskou práci a ovladatelnost musí zvládat jak jezdecký, tak služební kůň. Ale to je jen základ, od toho se odvíjí další výcvik.

6. Jaké jsou nejčastější způsoby tréninku koní v rámci jízdní policie?

Koně učíme postupně a ke každému přistupujeme individuálně. Základ je příježděnost a schopnost koně vnímat a věřit jezdci. Na tomto základě se dá stavět policejní výcvik. Zpočátku se to učí na ruce, aby získali důvěru, že jim nehrozí žádné

Dalšími otázkami, na které sem se všeobecně ptala byly:

- a) **Co by mělo být hlavním cílem hipologa?** Na to jsem dostala spoustu reakcí, ale vesměs z toho vyplynulo, že hlavním cílem je sladit tři aspekty, a to sice koně – jezdce – policistu/strážníka. Dobrý kůň může mít horšího jezdce, lepší jezdec může mít horšího koně a jen dobrý policista/strážník může být velitelem hlídky, akce, opatření.
- b) **Dá se zkrátka říci v jakém věku je kůň na vrcholu výkonnosti ve službě?** Je to značně individuální, protože každý kůň je jiný, ale v zásadě lze říci, že ve věku 10 let je kůň dostatečně vyzrálý, vycvičený, ale zároveň mladý, zdravý a je tedy nejvíce využíván. Do této doby převažuje výcvik nad výkonem služby, poté se to láme a trénují se už spíše jen nové věci nebo to kde má kůň problém a kůň je převážně využíván v hlídkové službě a na opatřeních.
- c) **S jakými výzvami se současně koně a jezdci výslužbě setkávají?** Bezpečnostní opatření již nejsou v takovém rozsahu, jako bylo dříve. Radikalizace dnes probíhá spíše v online prostoru, a tak je v terénu trochu riziko že se s vyhocením situace možná tolik nepočítá. Ruku v ruce s tím jde i nízký počet policistů a tak se stává, že na opatřeních úplně chybí pěší pořádková jednotka a jízdní oddíly se pohybují po dvojicích.

- d) **Kde je služba hipologie PČR Praha zapojována nejvíce?** Jednoznačně nejvíce jde o fotbalová utkání, kterých bývá cca 100 ročně. Hipologie Praha jezdila nebo jezdí na fotbalová utkání v Praze, Plzni, Pardubicích a v Českých Budějovicích. Druhým nejčastějším využitím je hlídková služba po Praze. Dalšími možnostmi jsou pátrací akce a reprezentace policie.
- e) **Jsou zákroky, kde by se dalo říci, že byli koně „nepostradatelní“?** To je samozřejmě subjektivní, vždy jde o souhrn celého družstva. Je ale jisté, že přítomnost koní sama o sobě budí respekt. Jejich rychlost přesunu má také určitě své výhody, oproti pěší a motorizované jednotce a v neposlední řadě ze spousty cvičení vyplývá i to, že úspěšnost pátracích akcí je několikanásobně úspěšnější. Z koně je daleko lepší viditelnost na větší vzdálenosti, větší propátraná oblast díky rychlosti pohybu koně a v neposlední řadě terénní dostupnost. Vyzdvihnout by se asi daly zásahy proti davu na sídlištích v Chánově, Šluknovském výběžku, sídliště Máj v Českých Budějovicích.
- f) **Dochází k selhání ve smyslu toho, že kůň není schopen zákrok dokončit?** Kůň je stádové zvíře. Tím že do zákroku jdou koně většinou ve čtyřčlenné formaci a rušivých jevů je tolik, že kůň není úplně schopen soustředit se na to, co mu dělá problém nebo čeho se bojí, ale za každou cenu se drží s ostatními koňmi.
- g) **Jak vidíte budoucnost služební hipologie a co by bylo možné změnit?** Hipologie je jistě služba, která má své opodstatnění a své místo. Její budoucnost je závislá na tom, zda budou policisté tuto fyzicky i psychicky náročnou práci dělat. To je jeden z problémů, který se už začíná objevovat v současnosti, přesto že dříve to byla služba, na kterou se čekalo v pořadí. Dalším problémem, který může zásadně ovlivnit budoucnost je současné naladění společnosti, ve smyslu stěžování si na všechno a všechny a možnost poukázání na to jestli trénink a samotná opatření nenaplňují znaky týrání zvířat. Po kauze zákazu spřežení v hlavním městě a dalších kauzách bude záležet na vedení Policie ČR a vládních představitelích, aby byli schopni toto ošetřit a případně legislativně zajistit. Problémem, který se řeší, v rámci celého sboru je administrativa. Přes to všechno jsou vedoucí pracovníci hipologie optimističtí. Koně jsou stále žádaní a většinou vnímáni pozitivně. V rámci pátrání a opatření jsou stále

jednou z nejlepších možností a snaží se najít i nové možnosti služby a působení, tak aby o jejich potřebnosti a užitečnosti nebylo pochyb.

6. Závěr

V rámci zpracování této bakalářské práce, jsem pracovala s odbornou literaturou z oboru chovu koní a jezdeckví, s publikacemi o historii policie a jejích službách. Osobně jsem navštívila Odbor služební kynologie a hipologie na Praze 3, který má metodickou funkci vůči jednotlivým oddělením. Byla jsem na oddělení jízdní policie PČR na Císařském ostrově v Praze, na jízdním oddíle MP Praha 11 v Milíčovském lese. Na ostatních odděleních MP Praha nebyla umožněna osobní prohlídka. Na dvě z nich nebyl předán ani kontakt z vedení MP Praha. Hipologické oddělení PČR v Liberci, Brně a Zlíně kontaktováno elektronickou poštou a telefonicky. Využila jsem rozhovory s policisty a strážníky sloužícími na těchto odděleních.

Na základě získaných informací a poznatků, jsem došla k závěru, že největší rozdíl odlišující státní a městskou jízdní policii je v možnosti využití koně jako jednoho z donucovacích prostředků. Další rozdíl je ve zřizování a financování, kdy zpravidla u městské policie je často lepší a novější vybavení ve formě výstroje koně i jezdce, ale i vozového parku. Záleží na konkrétní městské části kolik na vybavení uvolní financí. Dalším rozdílem je že u Policie ČR může být služební kůň vyřazen pro nevhodnost do služby, to u městské policie nelze. Zde se koně vyřazují jen z důvodu stáří nebo zdravotního stavu.

Závěrem jsem došla k názoru, že služba hipologie v rámci policie ČR by měla být více jednotná ve smyslu výkonu služby. Jak již zaznělo výše, možná centralizace pod jedno oddělení by zajistila stejné podmínky pro všechna oddělení. Bylo by určitě možné rovnoměrněji využít koně a jezdce, tak aby nebyly tak markantní rozdíly v počtu opatření, kdy jedno oddělení má počet opatření v řádu stovek ročně a jiné v řádu jednotek. Nabízí se i centralizace do jednoho velkého oddělení. To by však znamenalo velkou investici na vybudování areálu a otázka, zda by to bylo efektivní z hlediska dojezdových časů k jednotlivým událostem, ale i z pohledu dojíždění policistů do služby.

Z celé situace vnímám i jistou rivalitu mezi jednotlivými odděleními a ne úplně fungující spolupráci metodického článku a následné převedení doporučení a návrhů tohoto odboru na jednotlivá oddělení a následnou zpětnou vazbu. I toto by z mého pohledu mohla vyřešit centralizace, kdy by oddělení spadalo přímo pod Odbor služební kynologie a hipologie a ne pod jednotlivá krajská ředitelství jako doposud.

Co se týče konkrétně jízdního oddílu v Praze, z mého pohledu je tu velice limitní, že oddíl nemá svou vlastní jezdeckou halu, kde by mohl probíhat výcvik i za nepříznivě počasí. Jsou tak závislí na pronájmu haly v soukromém vlastnictví a chybí mi zde i výběhy, kde by koně měli možnost odpočinku a „vybití,, se. V současném areálu, ale nelze toto vybudovat, takže jediným řešením by bylo přesunutí jízdní policie do jiných prostor.

Další věcí, se kterou by se dalo dle mého názoru pracovat, je zvýšení zájmu o tuto službu. S nedostatkem policistů se potýká celá služba Policie ČR všeobecně, ale zde vidím možnost v zamyšlení se nad tím, zda služební hipologii nezařadit do speciálních činností - jako jsou například pyrotechnici atd. Vznikla by tak možnost zařazení policistů do vyšších hodností a tím k lepšímu finančnímu ohodnocení.

Z hlediska městské policie by bylo dobré legislativně ošetřit oprávnění využití koně jako donucovacího prostředku, stejně jako lze u policie ČR. Koně u MP prochází obdobným výcvikem služební koně u Policie ČR. Podílejí se na výcviku společně s pořádkovými jednotkami a jízdními oddíly policie a proto je dle mého škoda toto oprávnění nemít. Současně se případná kolize služebního koně MP s osobou řeší jako dopravní nehoda, kdy kůň je v pozici dopravního prostředku. U městské policie vidím i problém v tom, že nemají výcvikové středisko pro nově zakoupené koně, a tak dochází k základnímu výcviku na jednotlivých útvarech a výcvik provádí sami strážníci. Toto je náročné na čas i na nutnost mít mezi strážníky zkušené jezdce, kteří jsou schopni mladého koně vše naučit. Nabízí se zde zbudování společné výcvikové stáje, kde by služební koně prošli základním výcvikem a následně by už v jistém stupni výcviku byli zařazováni na jednotlivá oddělení MP Praha. Muselo by zde dojít k dohodě a spolufinancování jednotlivých městských částí, které jsou zřizovateli jednotlivých jízdních oddílů.

U obou složek je velice limitující částka, za kterou lze pořídit nového koně. Toto by, dle mého, mělo být upraveno tak, aby byl nějaký strop, ale současně, aby částka odpovídala tomu, že do služby potřebuji koupit zdravého a silného koně, bez vad exteriéru, s čítými rentgeny končetin a zad, bez zlovyků a s předpokladem že ve službě vydrží zdravý a služby schopný. Za stávající částky je třeba dělat jisté kompromisy a často se vybírá z toho, o co běžní chovatelé nestojí.

7. Použitá literatura

HEŘMAN, Radomír. *Pořádková činnost policie – vybrané kapitoly I.* Praha: Policejní akademie České republiky v Praze. 2021. ISBN je 978-80-7251-527-1.

HEŘMAN, Radomír. *Činnost služby pořádkové policie.* Praha: Policejní akademie České republiky v Praze. 2024. ISBN 978-80-7251-558-5.

HEŘMAN, Radomír, HABICH, Lukáš a kol. *Činnost policejních služeb.* Praha: Policejní akademie České republiky v Praze. 2024. ISBN 978-80-7251-559-2.

DALECKÝ, Jan, Antonín FILÁK, Zdeněk CHMELA a David ZÁMEK. *Vybrané problémy služby pořádkové policie.* Praha 2009. ISBN 978-80-7251-303-1.

MACEK, Pavel a kol. *Pořádková činnost policie (obecná část).* POLICE HISTORY. Praha 2008. ISBN 978-80-86477-45-9.

MACEK, Pavel a kol. *Pořádková činnost policie (zvláštní část).* POLICE HISTORY. Praha 2003. ISBN 80-86477-16-9.

MACEK, Pavel a David ZÁMEK. *Policie a hromadná narušení veřejného pořádku.* Praha 2007. ISBN 978-80-7251-264-5.

MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva II.* POLICE HISTORY. PRAHA 1999. ISBN 80-902670-0-09.

MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva III.* POLICE HISTORY. PRAHA 2001. ISBN 80-86477-01-0.

DUŠEK Jaromír a kol. *Chov koní.* PRAHA 1999. ISBN 80-209-0282-1.

ŠTEINBACH Miroslav. *Třicet let policie České republiky*. Policejní prezidium ČR. PRAHA 2021 ISBN 978-80-908139-0-8.

MATES, Pavel, Antonín SLABÝ, Jindřich ŠKODA, Radek ŠMERDA a František VAVERA. *Zákon o policii s komentářem*. 3. vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk. 2023. ISBN 978-80-7380-917-1.

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení Ministerstva vnitra č. 1/2014, o podmínkách poskytování veterinární péče v Ministerstvu vnitra a Policii České republiky.

Vyhláška č. 4/2009 Sb., o ochraně zvířat při přepravě.

Vyhláška č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem.

Pokyn ředitelky odboru zdravotnického zabezpečení Ministerstva vnitra č. 15/2005, kterým se stanovuje zavedení stájového deníku jako pomocná dokumentace na útvarech Policie České republiky zabývajících se chovem služebních koní.

ZPPP 180/2012, o plnění základních úkolů služby pořádkové policie.

PPP 130/2020, o zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti.

Pokyn policejního prezidenta č. 83/2015, kterým se upravuje činnost služební hipologie.

Pokyn ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky č. 2/2024, kterým se stanoví postup policistů na úseku činnosti služební hipologie a jeho příloha č. 1 – Základní metodika pro nácvik součinnosti jízdních jednotek s pořádkovými jednotkami

Online zdroje

<https://policie.gov.cz/clanek/policie-ceske-republiky-pravni-predpisy.aspx>

<https://www.mppraha.cz/o-nas-2/organizacni-struktura>

<https://www.mppraha.cz/media-mp-2/fotogalerie/category/262-denspolicii-2017>